

فضائل الكلمات الأربعة

ความประเสริฐ
ของถ้อยคำทั้งสี่

الْحَمْدُ لِلَّهِ

سُبْحَانَ اللَّهِ

اللَّهُ أَكْبَرُ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

พร้อมกับ

ประโยชน์ของการรักษาลิ้น

ชัยคุ อับดุลร็อซซาค บิน อับดุลมุหุซิน อัลบะดริ | เขียน

อบู ชัยด อัสลาม บิน หะซัน ฮาลิม | แปล

คำนำ ผู้แปล

إِنَّ الحمد لله، نحمده ونستعينه ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضلَّ له، ومن يُضِلَّ فلا هادي له .. وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أنَّ محمدًا عبده ورسوله، أرسله بين يدي الساعة بشيرًا ونذيرًا وداعيًا إلى الله بإذنه وسراجًا منيرًا .. وصلى الله عليه وعلى آله وصحبه وسلم تسليمًا كثيرًا.

أَمَّا بعد:

แท้จริงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อเรานั้นมากมาย
มหาศาลเหนือคนานับ อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَأِنْ تَعَدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا﴾ {النحل: ١٨}

ความว่า

(และหากพวกเจ้าจะนับความโปรดปรานของอัลลอฮ์ พวก
เจ้าก็ไม่สามารถจะคำนวณมันได้)

และบางส่วนจากความโปรดปรานที่ยิ่งใหญ่เหล่านั้นคือ
ดวงตาทั้งสองเพื่อได้มองเห็น และหนึ่งลิ้นสองริมฝีปากเพื่อได้
พูดคุยและรับประทานอาหาร
อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿لَمْ يَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ﴿٩﴾﴾

{ البلد : ๘-๙ }

ความว่า

(เราได้ทำดวงตาทั้งสองข้างให้แก่เขาสองหรือ? และลิ้น
และริมฝีปากทั้งสองด้วยสองหรือ ?)

และหนึ่งในสองความโปรดปรานที่กล่าวมาในสองอายะฮ์
ข้างต้น เป็นสิ่งที่จะนำมาสู่ความดีงามอันมหาศาลโดยที่ไม่ต้อง
เหน็ดเหนื่อยใด ๆ เลย สิ่งนั้นก็คือ ลิ้นของมนุษย์

เหตุนี้ อัลลอฮฺทรงได้สั่งใช้ในอัลกุรอานให้ใช้ลิ้นในการ
รำลึกถึงพระองค์อย่างมากมาย

อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٦﴾﴾

{ الأحزاب: ๔๑ }

ความว่า

(โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย! จงรำลึกถึงอัลลอฮ์โดยการรำลึกอย่างมากมายเถิด)

และพระองค์ได้ทรงเตรียมการอภัยโทษและผลตอบแทนอันยิ่งใหญ่แก่ผู้ใดที่เชื่อมั่นในการรำลึกถึงพระองค์อย่างมากมาย

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿ إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ
وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ
وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ
وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ
وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ
مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴾ الأحزاب: ๓๕

ความว่า

(แท้จริง บรรดาผู้นอบน้อมชายและหญิง บรรดาผู้ศรัทธาชายและหญิง บรรดาผู้ภักดีชายและหญิง บรรดาผู้สัจย์จริงชายและหญิง บรรดาผู้อดทนชายและหญิง บรรดาผู้ถ่อมตัวชายและ

หญิง บรรดาผู้บริจาคทานชายและหญิงบรรดาผู้ถือศีลอดชายและหญิง บรรดาผู้รักษาอวัยวะเพศของพวกเขาที่เป็นชายและหญิง บรรดาผู้รำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมากที่เป็นชายและหญิงนั้น อัลลอฮ์ได้ทรงเตรียมไว้ให้กับพวกเขาซึ่งการอภัยโทษและผลบุญอันใหญ่หลวง)

และด้วยความง่ายดายของการอโฆอะฮ์ที่ถูกลอฮ์นั้น จึงมีคำสั่งให้ทำมันอย่างมากมายซึ่งไม่มีการเน้นย้ำให้ทำอย่างมากในอโฆอะฮ์อื่นใด และยิ่งสำคัญกับผู้ที่ทำมันอย่างน้อยนึกว่าเป็นนิสัยคนมูนาฟิกกลับลอก

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿إِنَّ الْمُنْفِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ

قَامُوا كُسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٤٢﴾﴾

{النساء: ١٤٢}

ความว่า

(แท้จริงบรรดามูนาฟิกนั้นกำลังหลอกลวงอัลลอฮ์อยู่ ขณะเดียวกันพระองค์ก็ทรงหลอกลวงพวกเขาเช่นกัน และเมื่อพวกเขาลุกขึ้นไปละหมาด พวกเขาก็ลุกขึ้นในสภาพเกียจคร้านเพื่อให้ผู้คนเห็นเท่านั้น และพวกเขาจะไม่กล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์ นอกจากเล็กน้อยเท่านั้น)

หลาย ๆ ครั้งที่มนุษย์มักมองว่าข้อห้ามและบทลงโทษที่มาจาก การลั่นนักรุนแรงและสาหัสเหลือเกินซึ่งคิดว่ามันไม่ยุติธรรม เช่น เมื่อพวกเขาฟังหะดีษเหล่านี้

ท่านมูอาซ บินญะบัล เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้ถามท่านนบี ว่า

(...يَا نَبِيَّ اللَّهِ ! وَإِنَّا لَمُؤَاخِذُونَ بِمَا نَتَكَلَّمُ بِهِ ؟ فَقَالَ : ثَكَلْنِكَ أُمُّكَ يَا مُعَاذُ ، وَهَلْ يَكُفُّ النَّاسَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ أَوْ قَالَ عَلَى مَنَاخِرِهِمْ إِلَّا خَصَائِدُ أَلْسِنَتِهِمْ.)

ความว่า

“โอ้นบีของอัลลอฮ์ พวกเราจะถูกไต่สวนในสิ่งที่เราได้พูด ด้วยกระนั้นหรือ?” ท่านตอบว่า : “แม่ของท่านได้เสียท่านแล้ว¹ โอ้ มูอาซเอ๋ย แล้วที่มนุษย์ต้องถล่าน้ำหรือจมน้ำเข้าไปในไฟนรก มิใช่เพราะผลจากลิ้นดอกหรือ?”²

หะดีษบันทึกโดยอັต-ติรมิซีย์ และท่านกล่าวว่า หะดีษอยู่ในระดับหะสันเศาะฮีหฺ

¹ เป็นสำนวนพูดในภาษาอาหรับที่กล่าวออกมาเพื่อเป็นการเตือนหรือตึงคู้สนทนา

² อັต-ติรมิซีย์ (หะดีษเลขที่ 2616)

และหะดีษที่ว่า

(...وَسُئِلَ عَنْ أَكْثَرِ مَا يُدْخِلُ النَّاسَ النَّارَ ؟ فَقَالَ : " الْفَمُ وَالْفَرْجُ ")

(และท่าน(นบี)ได้ถูกถามถึงสิ่งที่ทำให้คนส่วนใหญ่ต้องเข้านรกมากที่สุด ท่าน นบี ﷺ ได้กล่าวว่า “ปาก (คำพูด) และอวัยวะเพศ”)

(บันทึกโดยอัลติรมิซีย์ หะดีษเลขที่ 2004)

สาเหตุที่พวกเขาพูดเช่นนั้นก็เพราะว่าพวกเขาไม่รู้ถึงผลตอบแทนอันมหาศาลที่จะได้มาจากการรักษาลิ้นและผลบุญจากคำพูดที่ดีงาม

ท่านนบี ﷺ ได้รับประกันว่าใครที่สามารถรับประกันว่าจะรักษาสองอย่างได้ ท่านนบีจะรับประกันสวรรค์ให้กับเขา

ท่านนบีได้กล่าวว่า

(مَنْ يَضْمَنُ لِي مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ، أَضْمَنْ لَهُ الْجَنَّةَ).

“ผู้ใดที่ประกันตนเองได้ว่าจะรักษาลิ้นและอวัยวะเพศของเขาจากการละเมิดได้ แน่แน่นอนฉันจะรับประกันสวนสวรรค์ให้แก่เขา”³

³ (บันทึกโดยอัล-บุคอรี หะดีษเลขที่ 6474)

และเพราะพวกเขาไม่รู้ว่าหนึ่งในการว่าการทำงานที่ประเสริฐที่สุด ใช้แรงงานที่สุด และทำมันได้ทุกคน นั่นก็คือการชุกรุลลอฮ์นบี ﷺ ได้กล่าวว่า

(أَلَا أَنْبِئُكُمْ بِخَيْرِ أَعْمَالِكُمْ، وَأَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِكِكُمْ، وَأَرْفَعَهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ، وَخَيْرٌ لَّكُمْ مِنْ إِنْفَاقِ الذَّهَبِ وَالْوَرِقِ، وَخَيْرٌ لَّكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ، فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ، وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ". قَالُوا : بَلَى. قَالَ : " ذِكْرُ اللَّهِ تَعَالَى "

ความว่า

“เอามั้ย ฉันจะบอกกับพวกท่านรู้ซึ่งการงานที่ดีที่สุดของพวกท่าน และ บริสุทธิ์ที่สุด ณ พระเจ้าของพวกท่าน และทำให้สถานะของท่านสูงส่งที่สุด และมันดียิ่งสำหรับท่านยิ่งกว่าการบริจาคทองและบริจาคเงิน และมันดียิ่งสำหรับพวกท่านยิ่งกว่าการที่พวกท่านต้องประจันหน้ากับศัตรูของพวกท่าน-ในสงคราม-แล้วพวกท่านก็ฟันพวกเขาและพวกเขาก็ฟันพวกท่าน?” พวกเขา-เสาะหาบะฮฺ-กล่าวว่า “ครี” แล้วท่านนบีก็กล่าวว่า

“การงานนั้น คือ การชุกรุลลอฮ์ ตะอาลา”⁴

⁴ รายงานโดยอັตติรมิซีย์ (หะดีษเลขที่ 3377)

ซุบหาน์ลลอฮฺ มหาบริสุทธิ์มีแด่องค์อัลลอฮฺผู้ทรงยุติธรรมยิ่ง

เพราะพระองค์ทรงรู้ดียิ่งว่าความผิดบาปของลูกหลานอาดัมมาจากล้นเป็นส่วนใหญ่ พระองค์จึงเลือกที่จะตอบแทนการซิกะรุลลอฮฺด้วยผลตอบแทนอันมหาศาลเช่นกันด้วยความเมตตาอันล้นพ้นของพระองค์ แต่ทว่าน้อยคนนักที่จะรับรู้ถึงคุณค่านี้

และการทำงานทุกอย่างที่ดีที่สุดนั้น คือ การงานที่มีการรำลึกถึงอัลลอฮฺมากที่สุดในขณะที่ทำการงานนั้น ดังที่ปรากฏในหะดีษที่ท่านศาหะบาฮะฮฺได้ถาม นบี ﷺ ว่า

((أَيُّ الْجِهَادِ أَعْظَمُ أَجْرًا؟ قَالَ: "أَكْثَرُهُمُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى ذِكْرًا". قَالَ: فَأَيُّ الصَّائِمِينَ أَعْظَمُ أَجْرًا؟ قَالَ: "أَكْثَرُهُمُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى ذِكْرًا". ثُمَّ ذَكَرَ لَنَا الصَّلَاةَ، وَالزَّكَاةَ، وَالْحَجَّ، وَالصَّدَقَةَ، كُلَّ ذَلِكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: "أَكْثَرُهُمُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى ذِكْرًا"، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ لِعُمَرَ: يَا أَبَا حَفْصٍ، ذَهَبَ الذَّاكِرُونَ بِكُلِّ خَيْرٍ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "أَجَلٌ")

ความว่า

(“การนิยาสาดชนิดใดที่มีผลบุญมากที่สุด?” ท่านนบีตอบว่า “ผู้ญิยาสาดที่รำลึกถึงอัลลอฮฺ ตะอาลา มากที่สุด” ท่านกล่าวว่า “ผู้ดี

คืออดคนใดที่ได้รับผลบุญมากที่สุด?” ท่านนบีตอบว่า “ผู้ที่รำลึกถึงอัลลอฮ์ ตะอาลา มากที่สุด” หลังจากนั้นก็ได้ระบุถึงการละหมาด การจ่ายซะกาต การทำหัจญ์ และการเสาะตะกอยฮ์ที่ดีที่สุด ซึ่งทั้งหมดนั้นท่านเราะซูล ได้กล่าวว่า “ผู้ที่รำลึกถึงอัลลอฮ์ ตะอาลา มากที่สุด” แล้วท่านอับบักรก็ได้กล่าวแก่ท่านอุมัรว่า “โอ้อบีหุฟซินเอ๋ย บรรดาผู้รำลึกถึงอัลลอฮ์นั้นได้เอาทุกความดีงามทั้งหมดไปแล้ว” แล้วท่านเราะซูล ได้กล่าวว่า “ถูกต้องแล้ว”⁵

ด้วยเหตุนี้ผมจึงเลือกที่จะแปลหนังสือ

(فضائل الكلمات الأربع) ซึ่งแปลเป็นไทยได้ว่า (ความประเสริฐของสี่ถ้อยคำ) อัลลอฮ์ได้ทรงคัดเลือกสี่ถ้อยคำที่ยิ่งใหญ่เป็นการเฉพาะ และได้ทรงให้มีความพิเศษกับมันที่บ่งบอกถึงความยิ่งใหญ่ ความสูงส่งและคุณค่าของมัน และยังทรงคัดเลือกมันให้พิเศษเหนือกว่าคำพูดอื่น ๆ สี่ถ้อยคำเหล่านั้นก็คือ

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

ในหนังสือเล่มนี้ได้รวบรวมความประเสริฐเกี่ยวกับสี่ถ้อยคำข้างต้นจากหลักฐานอันมากมายที่ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนถึง

⁵ รายงานโดยอะหมัด (15614) และอิब्น์อบรอนียฺใน มุอฺยัมอัลกะบีร (เล่มที่ 20 หน้าที่ 186 หะดีษเลขที่ 407) ซึ่งเป็นหะดีษที่หะสันด้วยกับชะวาฮิด

ความยิ่งใหญ่ของมัน ผลตอบแทนอันใหญ่หลวงและความดีงามอัน
ไม่ขาดสายทั้งในโลกคุณยานี้และโลกอะคิเราะฮ์ภายภาคหน้า

เพื่อที่ผู้อ่านได้รับประโยชน์และมีกำลังใจในการซิกรุลลอฮ์
มากขึ้น ด้วยกับสิ่งถ้อยคำที่พระองค์ทรงรักนี้ และทำให้ลึนของเรา
นั้นชุ่มฉ่ำด้วยการรำลึกด้วยกับสิ่งถ้อยคำนี้ มากกว่าการเพิกเฉย
ด้วยกับสิ่งที่ชั่วช้าหยาบคาย

ครั้งหนึ่งชัยคุอะหมัด บินอะลี อัลกัอรูนีย์ อาจารย์หะดีษ
ของกระผมได้เล่าว่า ชัยคุ บินบาซ เราะหิมะฮุลลอฮ์ ได้ถูกถามว่า
“ทำอย่างไรเพื่อจะลดการทำความผิดบาป?” ชัยคุได้ตอบว่า “จง
ทำให้ตัวท่านอยู่กับการทำอิบาดะฮ์” -จบการอ้าง-

ใช้ครับ หนึ่งในวิธีที่ดีที่สุดในการหักห้ามลึนของตัวเอง
ไม่ให้หลุดสิ่งไม่ดีออกมา คือ การทำให้มันอยู่กับการซิกรุลลอฮ์
และสิ่งดีงาม เพราะเมื่อไหร่ที่เปิดทางให้มันว่างแล้วไซ้ ชัยฏอน
มารร้ายก็จะเข้าแทรกให้มันทำชั่วในทันที

ต่อมาผมได้แปลบทความของชัยคุที่มีชื่อว่า ประโยชน์ของ
การรักษาลึนรวมเข้าไปอยู่ในหนังสือเล่มนี้ด้วย

และในส่วนท้ายของสารเล่มนี้ผมได้แนบการซิกรุลลอฮ์หลัง
ละหมาดด้วยจำนวนต่าง ๆ ที่ปรากฏในหะดีษที่ถูกต้องจากท่านนบี

ﷺ เพื่อผู้อ่านจะได้กระทำความมั่นใจกันอย่างหลากหลายแม้เพียงแค่ครั้งเดียวก็ตาม

ท่านอัมรฺ บิน กอญฺ ได้กล่าวว่า

(إذا بلغك شيء من الخير فاعمل به، ولو مرة تكن من أهله)

ความว่า

(เมื่อความดีใด ๆ ได้มาถึงท่าน ท่านก็จงทำมันเสียแม้เพียงครั้งเดียวก็ตาม แล้วท่านก็จะได้เป็นชาวแห่งความดีนั้น)⁶

อิหม่ามอะหมัด ได้กล่าวว่า

(ما كتبت حديثاً إلا وقد عملت به، حتى مر بي أن النبي صلى الله عليه وسلم، احتجم وأعطى أبا طيبة ديناراً، فأعطيت الحجام ديناراً حين احتجمت)

ความว่า

“ฉันจะไม่เขียนหะดีษบทใดบทนั้นนอกจากฉันจะปฏิบัติมันไว้เสียก่อน จนได้ผ่านมายังฉันว่าท่านนบี ﷺ ได้กรอกเลือดแล้วท่านได้มอบเงินหนึ่งดริฮัมแก่บุรุษวัยยะฮฺ-ผู้ทำการกรอกเลือด- แล้วฉัน

⁶ ดู อัซซุฮฺด ของอิหม่ามอะหมัด (เนื้อหาเลขที่ 1585)

เองก็ได้มอบแก่ผู้ทำการกรอกเลือกหนึ่งครั้งฮัมเช่นกันครั้งที่ฉันได้ทำกรอกเลือก)⁷

สุดท้ายนี้ ผมขอต่ออัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ทรงให้หนังสือเล่มนี้เป็นประโยชน์มากกว่าสิ่งที่ถูกคาดหวังไว้ และทรงเปิดหัวใจและการรับฟังให้แก่ผู้อ่านและรับฟังมัน

اللهم وفقنا أجمعين لصيانة ألسنتنا يا رب العالمين، ولا تكلنا إلى أنفسنا طرفة عين، وأصلح لنا شأننا كله.

وصلّى الله وسلّم وبارك على نبيه وآله وصحبه
أجمعين

ผู้แปล

อบู ชัยคฺ อิสลาม บิน หะซัน ฮาลิม

24 เราะอะญ์บ 1443 ฮ.

⁷ ดูหนังสือ الجامع لأخلاق الراوي وآداب السامع (เล่มที่ 1 หน้า 144)

คำนำ ผู้เขียน

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى إِمَامِ الْمُرْسَلِينَ،
نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ...

أَمَّا بَعْدُ :

แท้จริงอัลลอฮ์ อัซซะวะญัลลา ได้กำหนดสัจยาคำด้วย
ความประเสริฐที่ยิ่งใหญ่เป็นการเฉพาะ และได้ทรงให้มีความ
พิเศษกับมันที่บ่งบอกถึงความยิ่งใหญ่ ความสูงส่งและคุณค่าของ
มัน และยังทรงคัดเลือกมันให้พิเศษเหนือกว่าคำพูดอื่น ๆ สัจยาคำ
เหล่านั้น คือ

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

ได้ปรากฏความประเสริฐเกี่ยวกับคำเหล่านี้จากหลักฐานอัน
มากมายที่ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนถึงความยิ่งใหญ่ของมัน
ผลตอบแทนอันใหญ่หลวงและความดีงามอันไม่ขาดสายทั้งในโลก
คุณยານี้และโลกอะคิเราะฮ์กายภาคหน้า

ผมจึงเล็งเห็นว่า คงจะเป็นประโยชน์เป็นอย่างยิ่งที่จะรวบรวมความประเสริฐของมันมาอยู่ในที่เดียวกัน ซึ่งเดิมทีนั้นหนังสือเล่มนี้คือส่วนหนึ่งของหนังสือที่ผมเขียนที่มีชื่อว่า (فقہ الأدعية والأذکار) โดยมีพี่น้องที่รักของผมบางส่วนได้ขอให้ผมได้ทำหนังสือเล็ก ๆ เกี่ยวกับสัจธรรมคำนี้แยกออกจากหนังสือเดิมเพื่อประโยชน์ของมันจะได้ครอบคลุม และเกิดประโยชน์สูงสุด ด้วยการอนุมัติจากอัลลอฮ์

โอ้พี่น้องมุสลิมของฉัน เหล่านี้คือความประเสริฐต่าง ๆ พวกท่านจงใคร่ครวญมันไว้อย่างละเอียดถี่ถ้วน หวังว่ามันจะเติมเชื้อเพลิงแห่งความขยัน และทำให้แรงผลักดันทำให้กระชุ่มกระชวย และเป็นตัวช่วยในการรักษาการกล่าวถ้อยคำเหล่านี้อย่างสม่ำเสมอ และอัลลอฮ์ผู้เดียวเท่านั้นที่ เป็นผู้ทรงอนุมัติ ผู้ทรงช่วยเหลือในทุกความดีงาม และไม่มีความสามารถและพลังใด ๆ ยกเว้นมาจากพระองค์ผู้ทรงสูงส่งและยิ่งใหญ่เท่านั้น

ผู้เขียน

ชัยคุ อับดุลรอซซาก บิน อับดุลมุหิซ อัลบะดรี

-ขออัลลอฮ์ทรงคุ้มครองท่าน

สารบัญ

คำนำผู้แปล.....	4
คำนำผู้เขียน.....	16
สารบัญ.....	18
ความประเสริฐของถ้อยคำทั้งสี่.....	20
-ความประเสริฐแรก.....	21
-ความประเสริฐที่สอง.....	24
-ความประเสริฐที่สาม.....	27
-ความประเสริฐที่สี่.....	32
-ความประเสริฐที่ห้า.....	37
-ความประเสริฐที่หก.....	41
-ความประเสริฐที่เจ็ด.....	46
-ความประเสริฐที่แปด.....	50
-ความประเสริฐที่เก้า.....	54
-ความประเสริฐที่สิบ.....	58
-ความประเสริฐที่สิบเอ็ด.....	61
-ความประเสริฐที่สิบสอง.....	65
-ความประเสริฐที่สิบสาม-โดยผู้แปล.....	72
ประโยชน์ของการรักษาลิ้น.....	75

การชุกรุลลอซด้วยสี่ถ้อยคำหลังละหมาดฟัรฎุ	91
-แบบที่หนึ่ง	98
-แบบที่สอง	102
-แบบที่สาม	105
-แบบที่สี่	108
-แบบที่ห้า	110

فضائل الكلمات الأربعة

ความประเสริฐ
ของถ้อยคำทั้งสี่

الْحَمْدُ لِلَّهِ

سُبْحَانَ اللَّهِ

اللَّهُ أَكْبَرُ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

“

-๑-

ความประเสริฐประการแรก

ที่ถ้อยคำนี้
เป็นคำพูดที่รักยิ่ง
ของอัลลอฮ์

”

ความประเสริฐประการแรก

สัจยาคำนี้นับเป็นคำพูดที่รักยิ่งของอัลลอฮ์

ท่านอิหม่ามมุสลิมได้รายงานในหนังสือเศาะฮีห⁸ ของท่าน
จากหะดีษของท่านสะมุเราะฮฺ บิน ญุนดับ เราะวะฎียัลลอฮุอันฮุ ได้
กล่าวว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวว่า :

((أَحَبُّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ أَرْبَعٌ ؛ سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا يَضُرُّكَ بِأَيِّهِنَّ بَدَأْتَ))

ความว่า

“คำพูดที่เป็นที่รักที่สุด ณ อัลลอฮ์มีสี่ถ้อยคำด้วยกัน ซึ่งไม่
ถือว่าเป็นปัญหาใด ๆ สำหรับท่านว่าจะเริ่มต้นด้วยถ้อยคำใด(สี่
ถ้อยคำที่ว่า) คือ

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

⁸ ดูหนังสือเศาะฮีหฺมุสลิม (หะดีษเลขที่ 2137)

และท่านอบูดาอูดอฎฏอยาลิซีย ได้รายงานในหนังสือ
“มุสนัด”ของท่าน⁹ ด้วยสำนวนที่ว่า

((أَرْبَعٌ هُنَّ مِنْ أَطْيَبِ الْكَلَامِ، وَهُنَّ مِنَ الْقُرْآنِ، لَا يَضُرُّكَ
بِأَيِّهِنَّ بَدَأْتَ : سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ))

ความว่า

“สี่คำพูด ที่เป็นคำพูดที่ดีที่สุด และทั้งหมดนั้นมาจาก
อัลกุรอาน ซึ่งไม่ถือว่าเป็นปัญหาใด ๆ สำหรับท่านว่าจะเริ่มต้น
กล่าวด้วยคำใด (สี่คำที่ว่า) คือ

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

⁹ ดูหนังสือมุสนัดอฎฏอยาลิซีย (หน้า 122)

“
-๒-

ความประเสริฐประการที่สอง

ส่ถ้อยคำนี้
เป็นคำพูดที่รักยิ่งสำหรับนบี
คือลัลลอฮุอะลยฮวะสัลลัม
ยิ่งกว่าโลกนุยาทั้งใบ
และสิ่งที่อยู่ในนั้น

”

ความประเสริฐประการที่สอง
 สัตถ์ยาคันเป็นคำพูดที่รักยิ่งสำหรับนบี ﷺ
 ยิ่งกว่าโลกคุณยาทั้งใบและสิ่งที่อยู่ในัน

ท่านนบี ﷺ ได้ระบุว่ามันเป็นคำพูดที่รักยิ่งสำหรับท่านยิ่งกว่าสิ่งที่ดวงอาทิตย์ขึ้นเหนือมัน กล่าวคือ มากกว่าคุณยาทั้งใบและสิ่งที่อยู่ในัน

ดังที่ท่านอิหม่ามมุสลิมได้รายงานในหนังสือเศาะฮีหฺของท่าน¹⁰ จากหะดีษของท่าน อบีฮุร็อยเราะฮฺ เราะวะฎียุลลอฮฺอันฮฺ ได้กล่าวว่า ท่านเราะซูลุลลอฮฺ ﷺ ได้กล่าวว่า :

((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ،

أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ.))

ความว่า

¹⁰ ดูหนังสือเศาะฮีหฺมุสลิม (หะดีษเลขที่ 2695)

“การที่ฉันกล่าว

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

เป็นที่รักยิ่งสำหรับฉันยิ่งกว่าสิ่งใดดวงอาทิตย์ขึ้นเหนือมัน-โลก
คุณยาทั้งใบและสิ่งที่อยู่บนนั้น-”

“

-๓-

ความประเสริฐประการที่สาม

สัถยาคำนี

เป็นคำพูดที่มีผลตอบแทนดัง
การปฏิบัติการทำงานที่ยิ่งใหญ่

”

ความประเสริฐประการที่สาม
 สี่ถ้อยคำเป็นคำพูดที่มีผลตอบแทน
 คั้งการปฏิบัติกรงานที่ยิ่งใหญ่

หนึ่งในความประเสริฐของมัน คือ สิ่งปรากฏในหนังสือ
 มุสนัดของอิหม่ามอะหมัด และหนังสือขุอะบุลลิมานของอัลบัยฮากีย
 ด้วยสายรายงานที่ดีจากอาคิม บิน บะดะฮฺละฮฺ จากอบีศอลิฮจาก
 อุมมี ฮานือ บินติ อบีตอลิบเราะะฎียัลลอฮฺอันฮา ได้กล่าวว่า :

((مَرَرْتُ بِذَاتِ يَوْمِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقُلْتُ : يَا
 رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي قَدْ كَبُرْتُ وَضَعُفْتُ، أَوْ كَمَا قَالَتْ : فَمُرِّي بِعَمَلٍ أَعْمَلُهُ وَأَنَا
 جَالِسَةٌ. قَالَ : " سَبِّحِي اللَّهَ مِائَةَ تَسْبِيحَةٍ ؛ فَإِنَّهَا تَعْدِلُ لَكَ مِائَةَ رَقَبَةٍ
 تُعْتَقِينَهَا مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ، وَاحْمَدِي اللَّهَ مِائَةَ تَحْمِيدَةٍ فَإِنَّهَا تَعْدِلُ لَكَ مِائَةَ
 فَرَسٍ مُسَرَّجَةٍ مُلَحَمَةٍ تُحْمِلِينَ عَلَيْهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَكَبِّرِي اللَّهَ مِائَةَ تَكْبِيرَةٍ ؛
 فَإِنَّهَا تَعْدِلُ لَكَ مِائَةَ بَدَنَةٍ مُقَلَّدَةٍ مُتَقَبَّلَةٍ، وَهَلِّلِي اللَّهَ مِائَةَ هَلِيلَةٍ " . قَالَ ابْنُ

خَلَفَ : أَحْسِبُهُ قَالَ : " تَمَلَّأُ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ، وَلَا يُرْفَعُ يَوْمَئِذٍ
لِأَحَدٍ مِثْلُ عَمَلِكَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَ بِمِثْلِ مَا أُتِيَ بِهِ " .

ความว่า

“ท่านเราะซูลุลลอฮฺได้เดินผ่านมายังฉัน แล้วฉันก็กล่าวว่า
: แท้จริง ฉันนั้นได้แก่และอ่อนแอแล้ว -หรือคำพูดประมาณนั้น
(คำพูดของนักรายงาน)- ดังนั้นจงชี้แนะฉันซึ่งการงานที่ฉันจะทำมัน
ได้ในขณะที่ฉันนั่งอยู่ ท่านนบีจึงกล่าวว่า : “จงกล่าวตัสบีหฺ
(سُبْحَانَ اللَّهِ) 100 ครั้ง เพราะมันเท่ากับผลบุญของการปลดปล่อย
ทาส 100 คนจากลูกหลานของนบีอิสมาอีล และจงกล่าวตะหฺมิด
(الْحَمْدُ لِلَّهِ) สรรเสริญอัลลอฮฺ 100 ครั้ง เท่ากับท่านได้มีม้าศึก
พร้อมอานม้า 100 ตัวที่ท่านไ้หมั่นในการต่อสู้ในหนทางของอัลลอ
ฮฺและจงกล่าวตักบีร(الله أكبر) ให้ความยิ่งใหญ่แก่อัลลอฮฺ 100 ครั้ง
เพราะมันจะเท่ากับการกรูบ้านอุจฺร 100 ตัวที่ถูกตราสัญลักษณ์
ฮัฎญ์ไว้ที่ถูกตอบรับ ณ อัลลอฮฺ และจงตะฮฺลีล 100 ครั้ง”
ท่านอิบน์เคาะลัฟ (ผู้รายงานจากท่านอาคิม) ได้กล่าวว่า ฉันคิด
ว่านบีได้กล่าวว่า : (-การตะฮฺลีล 100 ครั้ง- มันจะเต็มระหว่าง

ชั้นฟ้าและแผ่นดิน และจะไม่มีภาระงานของผู้ใดจะถูกยกขึ้นในวันนั้น
มากกว่าเจ้ายกเว้นผู้ที่ปฏิบัติเหมือนดั่งเจ้า) ¹¹

ท่านอัลมุญซิรียได้กล่าวว่า “อิหม่ามอะหมัดได้รายงาน
ด้วยสายรายงานที่หะซัน” ¹² และชัยคุอัลอัลบานียได้ให้สถานะสาย
รายงานนี้ว่าหะซันเช่นกัน ¹³

พี่น้องลองใคร่ครวญถึงผลบุญอันใหญ่หลวงที่มากจากคำ
เหล่านี้ดูให้ดี ผู้ใดที่ ศัสบีหฺ (سُبْحَانَ اللَّهِ) 100 ครั้ง เท่ากับผลบุญ
ของการปลดปล่อยทาส 100 คนจากลูกหลานของนบี อิสมา
อิล ได้มีกล่าวเจาะจงถึงลูกหลานของนบี อิสมาอิล เพราะพวกเขา
เป็นเชื้อสายที่ประเสริฐในหมู่อาหรับ และผู้ใดที่ทำการตะหมิด
(الْحَمْدُ لِلَّهِ) 100 ครั้ง เขาจะได้ผลบุญเทียบเท่าผลบุญของผู้ที่
บริจาคมัสกัฟพร้อมอามมา 100 ตัวเพื่อบรรทุกนักรบในการต่อสู้
ในหนทางของ อัลลอฮฺ และผู้ใดที่กล่าวดักบิร (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ให้ความ
ยิ่งใหญ่แก่อัลลอฮฺ 100 ครั้ง ผลบุญสำหรับเขาจะเทียบเท่ากับผู้
ที่บริจาคอูฐ 100 ตัวที่ไว้ถูตราสัญลักษณ์ฮัจญ์ที่ถูกตอบรับ ณ

¹¹ ดูหนังสือมุสนัดของอิหม่ามอะหมัด (หะดีษเลขที่ 26911) และหนังสือ ชุอะบุลอิมาน
ของอัลบัยฮากีย
(หะดีษเลขที่ 612)

¹² ดูหนังสือ อัดดะรบีบวัตดัรฮิบ ของท่านอัลมุญซิรีย (เล่มที่ 2 หน้าที่ 409)

¹³ คูอัชชีลชีละฮฺอัศฮะซฺของชัยคุอัลอัลบานีย (เล่มที่ 3 หน้าที่ 303)

อัลลอฮ์ และผู้ที่ทำการตะฮ์ลีล 100 ครั้ง หมายถึงกล่าว لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ผลบุญของมันจะได้ระหว่างชั้นฟ้าและแผ่นดิน และจะไม่มีการทำงานของผู้นั้นจะถูกยกขึ้นในวันนั้นมากกว่าเขายกเว้นผู้ที่ปฏิบัติเหมือนดั่งเขา

“

-๔-

ความประเสริฐประการที่สี่

การกล่าวถ้อยคำทั้งสี่
เป็นสิ่งที่ลบล้างความผิดบาป

”

ความประเสริฐประการที่สี่ การกล่าวถ้อยคำทั้งสี่เป็นสิ่งที่ลบล้างความผิดบาป

การกล่าวถ้อยคำทั้งสี่นั้นจะเป็นการลบล้างความผิดที่เราได้กระทำความผิดที่มีรายงานในหนังสือมุสนัด และหนังสือ สุนัน อັตติรมิซีย และอัลมุสตัดร็อกของอัลฮากิม จากหะดีษของท่านอับดุลลอฮฺ บินอัมรฺบินอาศฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้เล่าว่า ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า :

((مَا عَلَى الْأَرْضِ رَجُلٌ يَقُولُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ؛ إِلَّا كُفِّرَتْ عَنْهُ ذُنُوبُهُ، وَلَوْ كَانَتْ أَكْثَرَ مِنْ زَبَدِ الْبَحْرِ))

ความว่า

“ไม่มีผู้ใดบนหน้าแผ่นดินที่เขาได้กล่าวว่า

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

เว้นเสียแต่ว่าความผิดที่เขาได้กระทำมาจะได้รับการลบล้าง
ถึงแม้ว่าจะมีมากเหมือนกับฟองน้ำในทะเลก็ตาม”

ท่านอัครมิชยได้ให้สถานะหะดีษนี้ว่า “หะซัน” และ
ท่านอัลฮากิมได้ให้สถานะว่า เศาะฮิหฺ และอิब्ชะฮาบียุได้เห็นชอบ
การให้สถานะของเขาด้วย และชัยค้ออัลอัลบานียฺได้ให้สถานะหะดีษ
ว่า “หะซัน”¹⁴

และความผิดที่จะได้รับการลบล้างตามหะดีษบทนี้
หมายถึงบาปเล็ก ๆ ดังที่มีรายงานในเศาะฮิหฺมุสลิม¹⁵ จากหะดีษ
ของท่าน อบีสุร็อยเราะฮฺ เราะฆิยฺลลอฮฺอันสุ ได้เล่าว่า ท่านนบี
ﷺ ได้กล่าวว่า :

((الصَّلَاةُ الْحَمْسُ، وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ، وَرَمَضَانُ إِلَى رَمَضَانَ، مُكَفِّرَاتٌ
مَا بَيْنَهُنَّ إِذَا اجْتَنَبَ الْكَبَائِرَ.))

ความว่า

¹⁴ ดูหนังสือสันด์ของอิหม่ามอะหมัด (หะดีษเลขที่ 6479) และหนังสือ สุนัน อัครมิชย (หะดีษเลขที่ 3460) และอัลมุสตัดรอ๊กของอัลฮากิม (เล่มที่ 1 หน้าที่ 409) และศอฮิ
หฺลุลูมาอฺของอัลอัลบานียฺ (หะดีษเลขที่ 5636)

¹⁵ ดูหนังสือเศาะฮิหฺมุสลิม (หะดีษเลขที่ 233)

“การละหมาดห้าเวลา และจากวันศุกร์หนึ่งไปยังอีกวันศุกร์หนึ่ง และจากเราะมาฎอนหนึ่งไปยังอีกเราะมาฎอนหนึ่ง เป็นการลบล้างความผิด ตราบใดที่เขาออกห่างจากบาปใหญ่”

ท่านเราะซูล ﷺ ได้ผูกการอภัยโทษพรมไปกับการออกห่างจากบาปใหญ่ในจุดนี้นั่นก็เพราะว่า บาปใหญ่นั้นจะไม่ถูกลบล้างนอกจากด้วยการเตาบะฮ์กลับตัวเท่านั้น

และยังมีหะดีษที่มีความหมายสอดคล้องกัน ดังที่รายงานโดย อັตติรมิซีย์ และท่านอื่นๆ จากหะดีษของท่าน อนัสบินมาลิก เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า :

((أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ بِشَجَرَةٍ يَابِسَةٍ الْوَرَقِ فَضَرَبَهَا بِعَصَاهُ فَتَنَاطَرَ الْوَرَقُ، فَقَالَ : إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ لَتُسَاقِطَ مِنْ ذُنُوبِ الْعَبْدِ كَمَا تَسَاقِطُ وَرَقُ الشَّجَرَةِ هَذِهِ))

ความว่า

“แท้จริงท่านนบี ﷺ ได้เดินผ่านต้นไม้ต้นหนึ่งที่ใบของมันนั้นแห้งเหี่ยว แล้วท่านนบีก็ตีมันด้วยกับไม้เท้าของท่าน จนทำให้ใบไม้เหล่านั้นร่วงหล่นลงมา ท่านเราะซูล ﷺ จึงกล่าวขึ้นว่า “แท้จริงการกล่าว

الحمد لله وسبحان الله ولا إله إلا الله والله أكبر

จะทำให้บาปต่าง ๆ ของบ่าวนั้นร่วงหล่นออกไปจากเขา ดังเช่น
ใบไม้แห้งที่ร่วงหล่นจากต้นไม้นี้”

ชัยค้ออัลลอบานียฺได้ให้สถานะหะดีษบทนี้ว่า “หะซัน”¹⁶

¹⁶ ดูหนังสือ สุนัน อັตติรมิซียฺ (หะดีษเลขที่ 3533) และศอฮิหฺลุลญามียฺของอัลลอบานียฺ (หะดีษเลขที่ 1601)

“

-๕-

ความประเสริฐประการที่ห้า

ถ้อยคำทั้งสี่

คือต้นกล้าของต้นไม้แห่งสวรรค์

”

ความประเสริฐประการที่ห้า ถ้อยคำทั้งสี่คือต้นกล้าของต้นไม้แห่งสวรรค์

การกล่าวถ้อยคำทั้งสี่ประการนั้น คือ การเพาะปลูกต้นไม้บนสวรรค์ ดังที่มีรายงานโดย อัตติรมิซีย จากท่าน अबดุลลอฮฺ อิบน์ มัสอูด เราะะฎียัลลอฮุอันฮุ จากท่านนบี ﷺ กล่าวว่า :

((لَقِيتُ إِبْرَاهِيمَ لَيْلَةَ أُسْرِيَ بِي فَقَالَ : يَا مُحَمَّدُ ، أَرَأَيْتَ أَتَيْتَكَ مِنِّي السَّلَامَ وَأَخْبَرْتَهُمْ أَنَّ الْجَنَّةَ طَيِّبَةُ التُّرْبَةِ عَذْبَةُ الْمَاءِ ، وَأَنَّهَا قِيَعَانٌ ، وَأَنَّ غِرَاسَهَا سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ))

ความว่า

“ฉันได้พบกับท่านนบีอิบรอฮีม อะลัยฮิสสละม ในคำคืนอัลอิสรออ์ แล้วท่านก็ได้กล่าวว่า “โอ้มุฮัมมัด ฉันฝากสลามไปยังประชาชาติของท่านด้วย และจงแจ้งกับพวกเขาว่า แท้จริงสวรรค์นั้นมีดินที่ดี มีน้ำที่ใสสะอาดบริสุทธิ์ มีผืนดินที่โล่งราบเรียบ และต้นกล้าของมันการกล่าวว่า

¹⁷ ((سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ))

ในสายรายงานของหะดีษบทนี้ มีท่านอับดุลเราะฮ์มาน บิน อีสหากลุ่มอยู่ในสายรายงานด้วย แต่ถึงกระนั้นก็ยังมียีกสองสาย รายงานที่สนับสนุนหะดีษบทนี้ให้มีความแข็งแรงขึ้น นั่นคือหะดีษ ของท่าน อบี อัยยูบ อัลอันศอรีย และหะดีษของท่าน อับดุลลอฮ์ อิบน์ อุมีรเราะฎียัลลอฮุอันฮุม

และคำว่า “เกอาน” ในหะดีษบทนี้เป็นคำพหูพจน์ของคำว่า “กออ” ซึ่งมีความหมายว่า พื้นที่ราบเรียบ โลงที่มีบริเวณอัน กว้างใหญ่บนผืนแผ่นดิน และเหนือพื้นดินก็มีน้ำที่ดี ซึ่งผืนดินที่ดั้นนั้น จะคอยเก็บกักน้ำและต้นไม้ก็จะเจริญงอกงามบนมัน นี่คือ ความหมายที่ปรากฏอยู่ในหนังสือ อันนิฮายะฮ์ ของ อิบน์ลอะษีร¹⁸

และจุดมุ่งหมายของคำว่า “เกอาน” ในหะดีษบทนี้ก็ เพราะว่าต้นไม้บนสวรรค์นั้นจะเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วด้วยกับ ถ้อยคำทั้งสี่ เหมือนกับการที่ต้นไม้เติบโตและเจริญงอกงามบนผืน ดิน(เกอาน) และเมื่อใดก็ตามที่บ่าวกล่าวถ้อยคำเหล่านั้นมากขึ้น

¹⁷ ดูหนังสือ สุนัน อัตติรมิซีย (หะดีษเลขที่ 3462) ซึ่งชัยคุอัลลามานียได้ให้สถานะว่า เป็นหะดีษที่ “หะซัน” ในอิซฮิลลิลอะฮ์ลียะฮ์ของท่าน (หะดีษเลขที่ 105)

¹⁸ ดูหนังสือ อันนิฮายะฮ์ ของ อิบน์ลอะษีร (เล่มที่ 4 หน้าที่ 132)

เท่าใด ต้นไม้บนสวรรค์ก็จะมีเจริญงอกงามเท่ากับจำนวนที่เขาได้
กล่าวมากยิ่งขึ้นเท่านั้น

“

-๖-

ความสำเร็จประการที่หก

ผู้ที่ประสบความสำเร็จ ณ อัลลอฮ์ คือ
ผู้มีอายุยืนยาวและได้กล่าว
ถ้อยคำทั้งสี่อย่างมากมาย

”

ความประเสริฐประการที่หก
 ผู้ที่ประเสริฐ ณ อัลลอฮ์ คือ ผู้มีอายุยืนยาว
 และได้กล่าวถ้อยคำทั้งสี่อย่างมากมาย

แท้จริงไม่มีผู้ใดที่จะมีความประเสริฐ ณ ที่อัลลอฮ์มากถึง
 ไปกว่าผู้ศรัทธา คนหนึ่งที่เขาใช้ชีวิตอยู่ในอิสลาม และก็กล่าว
 ตักบีร **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** กล่าว ตัสบีห **سُبْحَانَ اللَّهِ** กล่าวตะฮلیل **اللَّهُ أَكْبَرُ**
 และกล่าวตะหมีด **الْحَمْدُ لِلَّهِ** อย่างมาก

ดังที่มีรายงาน จากอิหม่ามอะหมัด และ อันนะชาอียฺใน
 หนังสืออะมะลุลเยามิวัลลัยละฮ์ ด้วยกับสายรายงานที่หะซันจาก
 ท่าน อับดุลลอฮ์ บิน ซัดดาด เราะฎียัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า

((أَنَّ نَفَرًا مِنْ بَنِي عَذْرَةَ ثَلَاثَةً أَتَوْا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 فَأَسْلَمُوا قَالَ : فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : مَنْ يَكْفِيهِمْ ؟ قَالَ

طلحة : أنا قال : فكانوا عند طلحة فبعث النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بعثًا فخرج فيه أحدهم فاستشهد قال : ثم بعث بعثًا فخرج فيهم آخر فاستشهد قال : ثم مات الثالث على فراشه قال طلحة : فرأيت هؤلاء الثلاثة الذين كانوا عندي في الجنة فرأيت الميت على فراشه أمامهم ورأيت الذي استشهد أخيرًا يليه ورأيت الذي استشهد أولهم آخرهم قال : فدخلني من ذلك قال : فأتيت النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فذكرت ذلك له قال : فقال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : وما أنكرت من ذلك ؟ ليس أحدٌ أفضل عند الله من مؤمنٍ يُعَمَّرُ في الإسلام يكثر تكبيره وتسبيحه وتهليله وتحميده))

ความว่า

“แท้จริงมีชาย 3 คนจากตระกูลบনী อุษเราะฮฺ ได้มาหาท่านนบี ﷺ แล้วพวกเขาก็เข้ารับอิสลาม ท่านนบีจึงกล่าวขึ้นว่า “มีใครจะดูแลพวกเขาทั้งสามคนแทนฉัน?” ท่านฎอลฮะฮฺเราะฎียัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวตอบว่า “ฉันเองครับ” ท่านอับลุลลอฮฺกล่าวว่าต่ออีกว่า “ชายทั้งสามคนนั้นก็ได้อาศัยอยู่กับท่านฎอลฮะฮฺจนกระทั่งท่านนบี ﷺ ได้ส่งทหารออกไปกองหนึ่งเพื่อไปทำสงครามและชายคนหนึ่งจากสามคนนั้นก็อยู่ร่วมรบด้วย แล้วเขาก็ได้ตายชะฮีดในสมรภูมิรบนั้น”

ท่านได้กล่าวต่ออีกว่า “แล้วหลังจากนั้นท่านบี ﷺ ได้ส่งกองกำลังออกไปอีกหนึ่งกอง ชายอีกคนจากสามคนนั้นก็ร่วมด้วยแล้วเขาก็ตายชะฮีดในสมรภูมิจบนั้น ส่วนชายคนที่สามนั้นเสียชีวิตบนเตียงของเขา (หมายถึงมิได้ตายชะฮีดในสงคราม)

ท่าน ฎอลซะฮฺ ได้กล่าวว่า “ฉันฝันเห็นชายทั้งสามคนที่เคยอาศัยอยู่ร่วมกับฉัน พวกเขาได้เข้าสวรรค์ ฉันได้เห็นชายคนที่เสียชีวิตบนเตียงของเขาอยู่ด้านหน้าสุด และฉันก็เห็นชายคนที่ตายชะฮีดคนที่สองอยู่ถัดจากชายคนแรก และฉันได้เห็นชายที่ตายชะฮีดคนแรกอยู่ท้ายสุด”

ท่านฎอลซะฮฺได้กล่าวว่า “สิ่งนั้นทำให้ฉันแปลกใจกับเรื่องที่เกิดขึ้น” ท่านได้กล่าวต่ออีกว่า “ฉันก็ได้ไปหาท่านบี ﷺ แล้วได้เล่าเรื่องนั้นให้ท่านเราะซูลฟัง”

ท่านเราะซูล ﷺ จึงกล่าวขึ้นว่า : “อะไรที่ทำให้ท่านจะปฏิเสธเรื่องนั้นเล่า ไม่มีผู้ใดที่จะมีความประเสริฐ ณ ที่อัลลอฮฺมากกว่าผู้ศรัทธาคนหนึ่ง ที่ถูกทำให้อายุยืนยาวใน

อิสลาม และก็กล่าว ตักบีร ٱللَّهُ أَكْبَرُ กล่าวตัสบีหฺ ٱللَّهُ سُبْحَانَ กล่าว
ตะฮ์ลีล ٱللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا ٱللَّهُ และกล่าวตะหฺมิด ٱللَّهُ حَمْدُ อย่างมากมาย”¹⁹

แท้จริงหะดีษบทนี้ได้บ่งบอกถึงความประเสริฐอันยิ่งใหญ่
ของคนที่มียายุยืนยาว และมีการงานที่ดี แล้วลึนของเขาก็ยังคง
เปี่ยมชุ่มไปด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮ์สม่ำเสมอ

¹⁹ คูหนังสือมุสนัดของอิหม่ามอะหมัด (เล่มที่1 หน้าที่ 163) หนังสืออัศสุนันอัลญะบรอของ
อันนะซาอียฺในหนังสืออะมะลุลเยามิ วัลลัยละฮฺ (หมายเลขหะดีษ 10674) ชัยคุอัลอัล
บานียฺได้ให้สถานะว่าเป็นหะดีษที่ “ หะซัน ” ในอิซฮิลละฮฺอัศศอฮิหะฮฺของท่าน (หะ
ดีษเลขที่ 654)

“

-๗-

ความประเสริฐประการที่เจ็ด

อัลลอฮ์ได้ทรงคัดเลือก
สิ่งที่อภัยค่านี้อะเสริฐ
เหนือกว่าทุกคำพูด

”

ความประเสริฐประการที่เจ็ด
อัลลอฮ์ได้ทรงคัดเลือกสัจธรรมคำนี้
ประเสริฐเหนือกว่าทุกคำพูด

หนึ่งในความประเสริฐของมัน คือ อัลลอฮ์ได้ทรงเลือกและ
คัดสรรคสัจธรรมคำนี้ให้กับบ่าวและให้ทรงมีไว้สำหรับถ้อยคำ
เหล่านี้ด้วยผลตอบแทน อันมโหฬาร และผลบุญอันมหาศาล

เพราะได้ถูกรายงานในหนังสือ อัลมุสนัดของท่านอิหม่าม
อะหมัด และหนังสือ อัลมุสตัดรออกของอัลฮากิม ด้วยกับสาย
รายงานที่ถูกต้อง จากหะดีษของท่าน อบีฮุร็อยเราะฮ์ และอบีสะอีด
เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า ได้กล่าวว่า

แท้จริง ท่านเราะฮ์ซุล ﷺ ได้กล่าวว่า

((إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى اصْطَفَى مِنَ الْكَلَامِ أَرْبَعًا : سُبْحَانَ اللَّهِ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ ، وَلَا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ . فَمَنْ قَالَ : سُبْحَانَ اللَّهِ كُتِبَتْ لَهُ عِشْرُونَ حَسَنَةً

، وَحُطِّتْ عَنْهُ عِشْرُونَ سِنَةً . وَمَنْ قَالَ : اللَّهُ أَكْبَرُ ، مِثْلَ ذَلِكَ . وَمَنْ قَالَ : لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِثْلَ ذَلِكَ ، وَمَنْ قَالَ : الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ، مِنْ قَبْلِ نَفْسِهِ كُتِبَتْ لَهُ ثَلَاثُونَ حَسَنَةً وَحُطَّتْ عَنْهُ ثَلَاثُونَ خَطِيئَةً.))

ความว่า

“แท้จริง อัลลอฮ์ได้ทรงคัดเลือกจากคำพูดทั้งหมดมาสี่
ถ้อยคำ นั่นคือ

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

และผู้ใดที่กล่าว سُبْحَانَ اللَّهِ จะถูกบันทึกแก่เขา 20 ความดี และ
จะถูกลบจากเขา 20 ความชั่ว และผู้ใดกล่าว اللَّهُ أَكْبَرُ ก็จะได้รับ
เช่นนั้น(เช่นเดียวกับผลบุญการกล่าว سُبْحَانَ اللَّهِ และผู้ใดกล่าว
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ก็ได้ผลบุญเช่นเดียวกัน และผู้ใดที่กล่าว
الحمد لله رب العالمين จากส่วนลึกของจิตใจเขา (โดยไม่มี ความ
โปรดปรานใหม่ประสพแก่เขาก่อนกล่าวคำนั้น) จะถูกบันทึกแก่เขา
30 ความดี และจะถูกลบจากเขา 30 ความชั่ว”²⁰

²⁰ ดูหนังสือมุสนัดของอิหม่ามอะหมัด (เล่มที่ 2 หน้าที่ 302) และอัลมุสตัดร็อก
ของอัลฮากิม (เล่มที่ 1 หน้าที่ 512) ชัยคุอัลอัลบานีย์ได้กล่าวในหนังสือ ศ่อฮิ์ลุลญา
มียอ (หะดิษเลขที่ 1718) ว่ามีสถานที่ เศาะฮิ์หฺ

ผลบุญของการกล่าว **الحمد لله** เมื่อบ่าวได้กล่าวมันจากใจของเขาเพิ่มขึ้นเหนือกว่าถ้อยคำอื่นในสี่ถ้อยคำ ก็เนื่องจากว่าโดยส่วนใหญ่การกล่าว **الحمد لله** มักจะไม่เกิดยกเว้นหลังจากมีสาเหตุเสียก่อน เช่น การกิน การดื่ม หรือได้รับความโปรดปราน เสมือนกับว่าเป็นการตอบแทนที่เขากล่าวมันจากตัวของเขาเองในขณะที่กล่าวมันโดยไม่มีสาเหตุที่ผลักดันเขาให้กล่าวมันขึ้นมาเช่น การได้รับความโปรดปรานใหม่ ๆ ผลบุญนั้นจึงเพิ่มขึ้นมากกว่าถ้อยคำอื่น

“

-๘-

ความประเสริฐฐประการที่แปด

สี่ถ้อยคำนี้

เป็นโล่กำบังจากไฟนรก

”

ความประเสริฐประการที่แปด สัจธรรมนี้เป็นโลกาบังจากไฟนรก

ถ้อยคำทั้งสี่นั้นเป็นดั่งโล่ป้องกันผู้ที่กล่าวมันให้พ้นจากไฟนรก และในวัน กิยามะฮฺ ถ้อยคำเหล่านั้นจะช่วยเหลือผู้ที่กล่าวให้รอดพ้นจากความเลวร้าย และจะนำหน้าพวกเขาในวันกิยามะฮฺ ดังที่อัลฮากิมได้บันทึกไว้ใน หนังสืออัลมุสตัดร็อก และอันนะชาอียฺ ได้บันทึกไว้ในหนังสืออะมะลุลยามิวัลลัยละฮฺ และยังมีท่านอื่น ๆ อีก มีรายงานจาก อบี ฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า ท่านเราะซูล ﷺ ได้กล่าวว่า :

((خُذُوا جُنَّتَكُمْ، قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مِنْ عَدُوٍّ قَدْ حَضَرَ؟، قَالَ: لَا، بَلْ جُنَّتُكُمْ مِنَ النَّارِ، قُولُوا: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ؛ فَإِنَّهُمْ يَأْتِينَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مُنْجِيَاتٍ وَمُعْقِبَاتٍ وَهِنَّ الْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ))

ความว่า

“พวกท่านทั้งหลายจงเอาโล่กำบังของพวกเจ้าไป” บรรดาเศาะหาบะฮ์จึงกล่าวว่า “โอ้ท่านเราะซูล ﷺ โล่กำบังจากศัตรูที่ได้บุกมาหรือ?” ท่านเราะซูล ﷺ กล่าวตอบไปว่า : “เปล่าเลย หากแต่ว่าเป็นโล่กำบังที่จะปกป้องพวกท่านให้พ้นจากไฟนรก พวกท่านจงกล่าว

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

แท้จริงถ้อยคำเหล่านี้จะช่วยเหลือ และจะนำหน้าพวกท่านในวันกิยามะห์ และถ้อยคำเหล่านี้คือความดีงามอันมากมายที่จริงและถาวร”

ท่านอัลฮากิม กล่าวว่า หะดีษบทนี้เศาะฮิหฺตามเงื่อนไขของอิหม่ามมุสลิม แต่ท่านไม่ได้บันทึกหะดีษบทนี้ไว้ในหนังสือของท่าน และท่านอิหม่ามอัชชะฮะบียุก็นั้นเห็นด้วยกับท่านอัลฮากิม และชัยคุอัลอัลบานีย์ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะฮิหฺ²¹

²¹ คู่อิมุสตัดร็อกของอัลฮากิม (เล่มที่ 1 หน้าที่ 541) หนังสืออัสนันอัลกุบรอของอันนะซาอียฺในหนังสืออะมะลุลเยามี วัลลียละฮฺ (เล่มที่ 6 หน้าที่ 212) หนังสือศอฮิหฺุลญามิอฺ (หะดีษเลขที่ 3214)

ในหะดีษบทนี้ -เพิ่มเติมจากสิ่งที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น- ยังได้บอกถึงคุณลักษณะของถ้อยคำทั้งสี่ไว้อีกว่า ถ้อยคำเหล่านั้นคือ (الْبَقِيَّتُ الصَّالِحَاتُ) ความดีงามอันมากมายที่จริงและถาวร

อัลลอฮฺ ตะอาลาได้กล่าวว่า :

﴿وَالْبَقِيَّتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا﴾
(الكهف: ๔๖)

ความว่า

“และความดีทั้งหลายที่จริงนั้น เป็นการตอบแทนที่ดียิ่ง ณ ที่พระเจ้าของเจ้า และเป็นความหวังที่ดียิ่ง”

(ซูเราะฮ์อัลกะฮ์ฟี อายะฮ์ที่ 46)

และคำว่า “อัลบากียาต” นั้นหมายถึง ผลบุญที่จะยังคงหลงเหลืออยู่ และการตอบแทนที่จะยังคงอยู่ และนี่คือความหวังที่ดียิ่งสำหรับบ่าว และคือการตอบแทนที่ประเสริฐที่สุด

“

—๙—

ความประเสริฐประการที่เก้า

สัถยาคำนี
จะโน้มนเองอยู่ข้างบัลลังก์
ของอัลลอฮ์
และผู้ที่กล่าวมันจะถูกกล่าวถึง
ณ ที่นั่นดังเสียงฟ้ง

”

ความประเสริฐประการที่เก้า
 สักถ้อยคำนี้จะโน้มน้าวอยู่ข้างบัลลังก์ของอัลลอฮ์
 และผู้ที่กล่าวมันจะถูกกล่าวถึง ณ ที่นั่นดังเสียงผึ้ง

ถ้อยคำทั้งสี่นั้นจะโน้มน้าวอยู่ข้าง ๆ บัลลังก์ของอัลลอฮ์ และจะมีเสียงคล้ายกับเสียงของผึ้งเพื่อเป็นการบอกให้ทราบถึงผู้ที่กล่าวถ้อยคำเหล่านั้น ดังที่มีรายงานใน หนังสือมุสนัดของ อิหม่ามอะหมัด และ สุนัน อิบนิ มาญะฮ์ และ อัลมุสตัดร็อก ของอัลฮากิม จากท่าน นุอมาน บิน บะซีร เราะฎียัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า :ท่านเราะซูล ﷺ ได้กล่าวว่า :

((إِنَّ مِمَّا تَذْكُرُونَ مِنْ جَلَالِ اللَّهِ التَّسْبِيحَ - وَالتَّكْبِيرَ -²² وَالتَّهْلِيلَ وَالتَّحْمِيدَ يَنْعَطِفْنَ حَوْلَ الْعَرْشِ لَهْنٌ دَوِيٌّ كَدَوِيٍّ النَّحْلِ تُذَكِّرُ بِصَاحِبِهَا أَمَّا يُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَوْ لَا يَزَالُ لَهُ مِنْ يُذَكِّرُهُ))

²² บางสำกรายงานจากอิหม่ามอะหมัดในมุสนัด (หะดีษเลขที่ 18362)

ความว่า

แท้จริง หนึ่งในสิ่งที่พวกท่านจะใช้กล่าวเพื่อเป็นการรำลึกถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ คือ การตัสบีหฺ (سُبْحَانَ اللَّهِ) - ตักบีร (اللَّهُ أَكْبَرُ) - ตะฮฺลีล (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) และตะหฺมีด (الْحَمْدُ لِلَّهِ) ถ้อยคำทั้งสี่นี้จะโน้มน้ำเสียงอยู่ข้าง ๆ บัลลังก์ของอัลลอฮ์ และจะมีเสียงคล้ายกับเสียงของผึ้ง เพื่อเป็นการเอ่ยถึงผู้ที่กล่าวถ้อยคำเหล่านั้น พวกท่านไม่ชอบหรือที่จะถูกเอ่ยถึงอยู่เช่นนั้น (หรือยังคงถูกกล่าวถึงอยู่เช่นนั้น)”

ท่านอัลบุศรีญได้กล่าวไว้ในหนังสือ ชะวาเอ็ดของสุนัน อิบน์มาญะฮฺ ว่า “สายรายงานของหะดีษบทนี้เศาะฮี้หฺ เพราะผู้รายงานหะดีษต่างเป็นผู้ที่น่าเชื่อถือ และท่านอัลฮากิม ก็ได้ให้สถานะว่าเป็นหะดีษที่ เศาะฮี้หฺ²³

หะดีษบทนี้ได้บอกให้รู้ถึงความประเสริฐอันใหญ่หลวง นั่นคือ ถ้อยคำทั้งสี่นี้จะโน้มน้ำเสียงอยู่ข้างๆบัลลังก์ของอัลลอฮ์ และจะมีเสียงคล้ายกับเสียงของผึ้ง หมายถึงมันจะมีเสียงเหมือนกับเสียงของผึ้งเวลาที่ผึ้งร้อง เพื่อเป็นการบอกให้ทราบถึงผู้ที่กล่าวถ้อยคำ

²³ ดูหนังสือมุสนัดของอิหม่ามอะหมัด (เล่มที่ 4 หน้าที่ 268 และ 271) หนังสือสุนัน อิบน์ มาญะฮฺ (หะดีษเลขที่ 3809) อัลมุสตัดร็อกของอัลฮากิม (เล่มที่ 1 หน้าที่ 503)

เหล่านั้นอยู่ข้างบัลลังก์ของอัลลอฮ์ ในเรื่องนี้บอกให้รู้ถึงความยิ่งใหญ่ของถ้อยคำเหล่านี้

ด้วยเหตุนี้ท่านเราะซูล ﷺ จึงกล่าวว่า

“พวกท่านไม่ชอบหรือที่จะถูกกล่าวถึงอยู่เช่นนั้น (หรือยังคงถูกกล่าวถึงอยู่เช่นนั้น)”

“

-๑๐-

ความสำเร็จประการที่สิบ

สั่ถ้อยคำนี้
จะมีน้ำหนักอย่างยิ่งบนตาชั่ง
ในวันกิยามะฮ์

”

ความประเสริฐประการที่สิบ

สัจจะคำนี้จะมื่อน้ำหนักอย่างย้งบนตาซ้งในวันกยามะฮ

ท่านนบี ﷺ ได้แจ้งให้ทราบว่ถ้อยคำท้งส่นั้นจะมีน้ำหนักอย่างมากบนตาซ้งในวันกยามะฮ ดังที่ท่านอหฺมัดฮันนะชาอียได้บันทึกไว้ในหนังสืออะมะลุล-เยามิวัลลัยละฮ และอิบนุหิบบาน ได้บันทึกไว้ในเศาะฮี้หฺของท่าน ท่านอัลฮากิมและท่านอื่น ๆ ได้รายงานจาก อบีซัลมา เราะะฎียัลลอฮุอันฮฺ ได้กล่าวว่า : ฉันได้ยินท่านเราะซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

((بَخٍ بَخٍ ، - وَأَشَارَ بِيَدِهِ لِحُمْسٍ - مَا أَثْقَلُهُنَّ فِي الْمِيزَانِ : سُبْحَانَ

اللَّهُ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ . وَالْوَلَدُ الصَّالِحُ يُتَوَقَّى

لِلْمَرْءِ الْمُسْلِمِ ، فَيُخْتَسِبُهُ))

ความว่

ฉันได้ยื่นท่าน เราะซูล ﷺ ได้กล่าวว่า : “ บะคิน บะคิน -และท่านเราะซูล ﷺ ได้ชูนิ้วมือทั้ง 5 แล้วได้พูดว่า- มันช่างมี น้ำหนักมากเหลือเกินบนตาชั่ง นั่นคือคำว่า

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

และลูกที่ศอลิหฺที่เสียชีวิตจากคนหนึ่ง แล้วเขาก็อดทนหวังรางวัล ตอบแทนจากอัลลอฮฺ(สิ่งนั้นจะหนักบนตาชั่งในวันกิยามะฮฺ)” ท่านอัลฮากิม ได้ให้สถานะว่าเป็นหะดีษที่เศาะฮีหฺ และท่านอิหม่าม อัชชะฮะบีย ก็เห็นด้วยเช่นนั้น²⁴

และหะดีษบทนี้ยังมีอีกสายรายงานหนึ่งที่มายืนยันถึงเรื่อง ดังกล่าว จากหะดีษของท่านเชาบาน เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ที่บันทึก โดยท่านอัลบัซซาร ในหนังสือมุสนัดของท่าน และท่านกัรบุ สาย รายงานนี้เป็นสายรายงานที่หะซัน²⁵

คำพูดที่ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า (بَخٍ بَخٍ) คือ คำที่จะ ใช้กล่าวเมื่อรู้สึกประหลาดใจกับสิ่งหนึ่งสิ่งใด และเพื่อบอกถึง ความประเสริฐของสิ่งนั้น

²⁴ ดูหนังสืออัสสุนันอัลกุบรอของอิมามอัลฮากิมในหนังสืออะมะลุลเยามิ วัลลัยละฮฺ (เล่มที่ 6 หน้าที่ 50) หนังสือเศาะฮีหฺของท่านอิบนุหิบบาน (หะดีษเลขที่ 338) หนังสืออัลมุส ต์ดรออิกของอัลฮากิม (เล่มที่ 1 หน้าที่ 511-512)

²⁵ ดูหนังสือกัฟลุลอัสตาด อับ ฮาซิม อัลบัซซาร (หะดีษเลขที่ 3072)

“

-๑๑-

ความประเสริฐประการที่สิบเอ็ด

การกล่าวที่ถ้อยคำนี้
ถือเป็นการทำศาะดะเกาะฮฺ

”

ความประเสริฐประการที่สิบเอ็ด

การกล่าวสัจด้วยคำนี้ถือเป็นการทำศาะตะเกาะฮฺ

เมื่อว่าคนหนึ่งได้กล่าวหนึ่งในสี่ถ้อยคำนั้น ถือเป็นการ
ทำศาะตะเกาะฮฺ ดังที่ท่านอิหม่ามมุสลิม ได้บันทึกไว้ในหนังสือ
ศอเฮียะหฺของท่าน มีรายงานจากท่าน อบี ซุรฺ เราะฎียัลลอฮฺอันฮฺ
ได้กล่าวว่า

((أَنَّ نَاسًا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالُوا لِلنَّبِيِّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، ذَهَبَ أَهْلُ الدُّثُورِ بِالْأَجُورِ؛ يُصَلُّونَ
كَمَا نُصَلِّي، وَيَصُومُونَ كَمَا نَصُومُ، وَيَتَصَدَّقُونَ بِفُضُولِ أَمْوَالِهِمْ، قَالَ:
أَوَلَيْسَ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ مَا تَصَدَّقُونَ؟ إِنَّ بِكُلِّ تَسْبِيحَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلِّ
تَكْبِيرَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلِّ تَحْمِيدَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلِّ تَهْلِيلَةٍ صَدَقَةٌ، وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ
صَدَقَةٌ، وَنَهْيٌ عَنِ مُنْكَرٍ صَدَقَةٌ، وَفِي بُضْعٍ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ، قَالُوا: يَا رَسُولَ
اللَّهِ، أَيَأْتِي أَحَدُنَا شَهْوَتُهُ وَيَكُونُ لَهُ فِيهَا أَجْرٌ؟ قَالَ: أَرَأَيْتُمْ لَوْ وَضَعَهَا فِي
حَرَامٍ، أَكَانَ عَلَيْهِ فِيهَا وَرْزٌ؟ فَكَذَلِكَ إِذَا وَضَعَهَا فِي الْحَلَالِ كَانَ لَهُ أَجْرٌ.))

ความว่า

“แท้จริงมีคนหนึ่งจากบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่านเราะซูล ﷺ ได้กล่าวกับท่านนบี ﷺ ว่า : “โอ้ท่านเราะซูล ผู้คนที่ร่ำรวยนั้นได้เอาผลประโยชน์ไปหมดแล้ว พวกเขาละหมาดเหมือนกับพวกเราละหมาด พวกเขาถือศีลอดเหมือนกับพวกเรา และพวกเขาทำเศาะดะเกาะฮ์ด้วยกับทรัพย์สินที่มีอย่างเหลือล้นของพวกเขา”

ท่านเราะซูล ﷺ จึงกล่าวตอบว่า “มิใช่ว่าอัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดสิ่งที่คุณท่านสามารถที่จะทำเศาะดะเกาะฮ์ด้วยกับมันหรือ? แท้จริงสำหรับพวกท่านในทุก ๆ การตัสบีหฺ คือการทำหนึ่งเศาะดะเกาะฮ์ และทุก ๆ การตักบีรฺ คือการทำหนึ่งเศาะดะเกาะฮ์ และทุก ๆ การตะหฺมิด คือการทำหนึ่งเศาะดะเกาะฮ์ และทุก ๆ การตะฮฺลีล คือการทำหนึ่งเศาะดะเกาะฮ์ และการสั่งใช้ให้ทำความดี คือการทำหนึ่งเศาะดะเกาะฮ์ และการห้ามปรามกันไม่ให้ทำความชั่ว คือการทำหนึ่งเศาะดะเกาะฮ์ และการมีเพศสัมพันธ์ของพวกท่าน (กับภรรยา) คือการทำหนึ่งเศาะดะเกาะฮ์” บรรดาเศาะหาบะฮ์จึงกล่าวต่อว่า : “โอ้ท่านเราะซูล ﷺ เวลาที่พวกเรามีความต้องการและร่วมหลับนอนกับภรรยาของพวกเรานั้นได้ผลบุญด้วยหรือ? ท่านเราะซูล ﷺ จึงได้ตอบว่า “พวกท่านเห็นหรือไม่ว่า ถ้าหากว่าคนหนึ่งมีเพศสัมพันธ์ที่ต้องห้าม -ทำซินา-

นั่นมีความผิดใช่หรือไม่? ดังนั้นถ้ามีเพศสัมพันธ์ที่ถูกต้อง(ชะลาล) นั่นก็มีผลบุญ”²⁶

คนยากคนจนต่างก็คิดไปเองว่าการทำเศาะดะเกาะฮุนั้น จะต้องใช้ทรัพย์สินเพียงอย่างเดียวเท่านั้น และพวกเขาก็ไม่มีความสามารถที่จะกระทำในเรื่องดังกล่าวเหมือนกับคนที่ร่ำรวยได้ เมื่อเป็นเช่นนั้นท่านนบี ﷺ จึงชี้แนะพวกเขาให้รู้ถึงงานประเภทต่าง ๆ และการทำการงานเหล่านั้นก็คือการทำ เศาะดะเกาะฮฺ และสิ่งหนึ่งที่ท่านเราะซูล ﷺ ได้กล่าวไว้ในตอนต้นของหะดีษบทนี้ ก็คือสิ่งถ้อยคำเหล่านั้น คือ

“سُبْحَانَ اللَّهِ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ٱلَّهُ أَكْبَرُ”

²⁶ คูหนังสือเศาะฮิหมุสลิม (หะดีษเลขที่ 1006)

“
-๑๒-

ความประเสริฐประการที่สิบสอง

ถ้อยคำทั้งสี่

สามารถทดแทนอัลกุรอาน

สำหรับคนที่ไม่สามารถอ่าน

อัลกุรอานในละหมาดได้
”

ความประเสริฐประการที่สิบสอง
 ถ้อยคำทั้งสี่สามารถทดแทนอัลกุรอาน
 สำหรับคนที่ไม่สามารถอ่านอัลกุรอานในละหมาดได้

ท่านนบี ﷺ ได้บอกว่าถ้อยคำเหล่านั้นสามารถใช้อ่าน
 แทนอัลกุรอานสำหรับผู้ที่ไม่สามารถอ่านอัลกุรอานได้ ดังที่ท่าน
 อิหม่ามอบูดาอูด อิหม่ามอันนะซาอีย อิหม่ามอัลดารุกฏนีย และ
 ท่านอื่น ๆ ได้บันทึกไว้ในหนังสือของพวกเขาว่า มีรายงานจาก
 ท่าน อิบน์ อบีเฮาฟา เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า :

((جاء رجلٌ إلى النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فقال: "إِنِّي لَا أَسْتَطِيعُ
 أَنْ أَخَذَ مِنَ الْقُرْآنِ شَيْئًا فَعَلِّمْنِي مَا يُجْزئُنِي مِنْهُ"، قَالَ: قُلْ: سُبْحَانَ اللَّهِ،
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
 الْعَظِيمِ، قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَذَا لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فَمَا لِي؟، قَالَ: قُلْ: اللَّهُمَّ
 ارْحَمْنِي وَارْزُقْنِي وَعَافِنِي وَاهْدِنِي، فَلَمَّا قَامَ قَالَ: هَكَذَا بِيَدِهِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ
 صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَمَّا هَذَا فَقَدْ مَلَأَ يَدَهُ مِنَ الْخَيْرِ.))

ความว่า

“ชายคนหนึ่งได้มาหาท่านนบี ﷺ และเขาได้กล่าวว่า “ท่านเราะซูลครับ ฉันไม่สามารถท่องจำอัลกุรอานได้เลย ได้โปรดสอนให้ฉันอ่านสิ่งหนึ่งสิ่งใดเพื่อเป็นการทดแทนการอ่านอัลกุรอาน”

ท่านนบี ﷺ จึงกล่าวขึ้นว่า “เจ้าจงกล่าวว่า

سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

แล้วเขาได้กล่าวต่อว่า “โอ้ท่านเราะซูล ﷺ ถ้อยคำเหล่านี้เป็นสิ่งที่กระทำเพื่ออัลลอฮ์ แล้วฉันจะขอสิ่งใดเพื่อตัวของฉันเองได้บ้าง?

ท่านเราะซูล ﷺ จึงตอบว่า “เจ้าจงกล่าวว่า

اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي، وَارْزُقْنِي، وَعَافِنِي، وَاهْدِنِي

ความว่า

(โอ้อัลลอฮ์ ขอพระองค์ได้โปรดเมตตาข้าพระองค์ ขอพระองค์โปรดประทานวิธีให้แก่ข้าพระองค์ ขอให้พระองค์รักษาข้าพระองค์ให้มีสุขภาพที่แข็งแรง และขอพระองค์ได้โปรดชี้ทางนำให้แก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด)

แล้วเมื่อเขาลุกขึ้นยืนเขาก็ได้กล่าวถ้อยคำในข้างต้น พร้อมกับใช้นิ้วมือของเขานับจำนวนของถ้อยคำเหล่านั้น

ท่านเราะซูล ﷺ จึงกล่าวว่า “ส่วนชายคนนี้มีมือของเขาเต็มไปด้วยความดีงามแล้ว”²⁷

นักวิชาการอะดีษ ท่านอบู อัมรฺ อับดุลอะซีซ อาบาดี ได้ระบุไว้ในสุนันอัดดาร์กูญียว่า หะดีษบทนี้มีสายรายงานที่เศาะฮีหฺ และชัยคุอัลอัลบานียก็ได้ระบุว่าสายรายงานนี้เป็นสายรายงานที่หะซัน²⁸

²⁷ ดูหนังสือสุนันอบิดาวูด (หะดีษเลขที่ 832) และสุนัน อันนะซาอีย (เล่มที่ 2 หน้า 134) และสุนันของอัดดาร์กูญีย (เล่มที่ 1 หน้า 313-314)

²⁸ ดูเศาะฮิฮฺอบิดาวูด (เล่มที่ 1 หน้า 157)

และนี่คือความประเสริฐบางประการของถ้อยคำทั้งสี่ที่ปรากฏอยู่ในซุนนะฮ์ของท่านนบี ผู้ใดก็ตามที่เขาได้ใคร่ครวญถึงความประเสริฐข้างต้น เขาก็จะพบว่านี่คือสิ่งที่ยิ่งใหญ่ นำทางเขาให้รู้ถึงความสำคัญของถ้อยคำเหล่านี้ และฐานะอันสูงส่ง และคุณประโยชน์อันมากมายมหาศาล และคำสัญญาต่างๆที่บ่าวผู้ศรัทธาจะได้รับ

และบางความลับที่ทำให้ถ้อยคำเหล่านี้มีความประเสริฐถึงขั้นนี้ -อัลลอฮ์ผู้ทรงรอบรู้ที่สุด- อาจเป็นตามที่บรรดานักวิชาการบางท่านได้กล่าวเอาไว้ นั่นคือในทุก ๆ ถ้อยคำของทั้งสี่ประการนั้น ล้วนแต่มีพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่งยิ่งประกอบรวมอยู่ด้วย

ซึ่งในการกล่าวว่า “سُبْحَانَ اللَّهِ” นั้นก็หมายถึงพระนามต่าง ๆ ของอัลลอฮ์ที่เป็นการให้การยืนยันความบริสุทธิ์ต่อพระองค์ เช่น อัลกุ้ดดูซ และอัล-สลาม เป็นต้น

และการกล่าวว่า “الْحَمْدُ لِلَّهِ” นั้นก็มีความหมายที่ครอบคลุมไปถึงการยืนยันความสมบูรณ์ของอัลลอฮ์ในด้านต่าง ๆ ทั้งในพระนามและคุณลักษณะของพระองค์

และการกล่าวว่า “ٱللَّهُ أَكْبَرُ” นั้นก็เป็นการให้ความยิ่งใหญ่ ให้ความเกรียงไกรต่อพระองค์ ซึ่งไม่มีผู้ใดที่สามารถจะนับจำนวนการชมเชยที่พระองค์พึงจะมีได้ และผู้ใดก็ตามที่มีคุณลักษณะดังกล่าว นั้นก็แปลว่า ไม่มี พระเจ้าอื่นใดที่แท้จริงสมควรที่จะได้รับการเคารพภักดีนอกจากพระองค์²⁹

ดังนั้น

อัตตัศบีหฺ -การกล่าวว่า سُبْحَانَ اللَّهِ - คือการทำให้อัลลอฮฺทรงบริสุทธิ์จากทุก ๆ สิ่งที่ไม่เหมาะสมกับพระองค์

อัตตะหมีด -การกล่าวว่า الْحَمْدُ لِلَّهِ - คือการยืนยันถึงความสมบูรณ์ของอัลลอฮฺในด้านต่างๆ ทั้งในพระนาม คุณลักษณะ และการกระทำของพระองค์

อัตตะฮฺลีล -การกล่าวว่า لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ - คือความบริสุทธิ์ใจ และให้เอกภาพต่อพระองค์ในการเคารพสักการะ และเป็นการแสดงความบริสุทธิ์จากชริก

²⁹ ดูการอธิบายอัลกุรอานที่คำว่า (الْبَاطِلَاتُ الصَّالِحَاتُ) ของอัลอะลาอีย (หน้าที่ 40)

และอึดดักบิร -การกล่าวว่า ٱللَّهُ أَكْبَرُ- คือการยืนยันถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ และไม่มีสิ่งใดที่จะยิ่งใหญ่ไปกว่าพระองค์

ถ้อยคำเหล่านี้ช่างเป็นถ้อยคำที่ยิ่งใหญ่ ช่างเป็นถ้อยคำที่สูงส่ง และช่างเป็นความดีงามอันมากมายสำหรับคนที่กล่าวถ้อยคำเหล่านี้

ขอพระองค์อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงช่วยเหลือให้เรา รักษา และกล่าวถ้อยคำเหล่านี้เป็นประจำ สม่ำเสมอ และขอให้พวกเราเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ที่ลื่นของพวกเราเปี่ยมสุขุมไปด้วยการกล่าวถ้อยคำทั้งสี่ประการนี้ แท้ที่จริงพระองค์คือผู้ปกครองและผู้ทรงเดชานุภาพ

และขออัลลอฮ์ทรงเมตตา ทรงอภัย ทรงยกเกียรติ ให้แก่ท่านนบีของพวกเรา ท่านนบี ﷺ ตลอดจนบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่านทั้งปวงด้วยเถิด

“
ความประเสริฐเพิ่มเติม

-โดยผู้แปล-

-๑๓-

ความประเสริฐประการที่สิบสาม

สี่ถ้อยคำนี้

เป็นกุญแจสู่การตอบรับดุอา

หลังสะดูง์ต้นคำค้น
”

ความประเสริฐประการที่สิบสาม
 สี่ถ้อยคำนี้เป็นกุญแจสู่การตอบรับดุอา
 หลังสวดคัมภีร์

ดังที่รายงานจากท่านอุบาต๊ะฮฺ บิน อัสศอมิต ท่านเราะซูล
 ﷺ ได้กล่าวว่า :

((مَنْ تَعَارَى مِنَ اللَّيْلِ، فَقَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ،
 لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ،
 وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ
 لِي، أَوْ دَعَا، اسْتَجِيبَ لَهُ، فَإِنْ تَوَضَّأَ وَصَلَّى قُبِلَتْ صَلَاتُهُ)).

ความว่า

“ผู้ใดที่ตื่นนอน(สวดจุมูกตัว) ขึ้นมาในตอนกลางคืน แล้ว
 กล่าวว่า :

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ)

ความว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใด(ที่ถูกเคารพอย่างแท้จริง)นอกจากอัลลอฮฺ ไม่มีภาคีใดๆเลยสำหรับพระองค์ กรรรมสิทธิ์ต่างๆ และการสรรเสริญเป็นสิทธิ์แด่พระองค์เท่านั้น และพระองค์ทรงมีความสามารถเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง , มวลการสรรเสริญเป็นกรรรมสิทธิ์แด่พระองค์ และมหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่อัลลอฮฺ และไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ และอัลลอฮฺผู้ทรงเกรียงไกรยิ่ง และไม่มีพลังอำนาจใดเว้นแต่ด้วยกับอัลลอฮฺ”

แล้วหลังจากนั้นเขากล่าวว่า : اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ความว่า “โอ้อัลลอฮฺ ได้โปรดอภัยโทษให้แก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด”

หรือขอคุณาใดก็แล้วแต่ จะเป็นที่ถูกตอบรับแก่เขา และถ้าหากเขาอาบน้ำละหมาดและละหมาด การละหมาดของเขาก็จะถูกตอบรับ”

(รายงานโดย อัลบุคอรี)³⁰

³⁰ ดูเศาะฮิหฺอัลบุคอรี (หะดีษเลขที่ 1154)

ประโยชน์ของการรักษาสิ่งแวดล้อม

ประโยชน์ของการรักษาลิ้น

แท้จริงอัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿وَأَنْ تَعْدُوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصَوْهَا﴾ {النحل: ๑๘}

ความว่า

(และหากพวกเจ้าจะนับความโปรดปรานของอัลลอฮ์ พวกเจ้าก็ไม่สามารถจะคำนวณมันได้ แท้จริงอัลลอฮ์นั้น)

และพระองค์ตรัสว่า

﴿وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ﴾ {النحل: ๑๓}.

ความว่า

(และไม่มีความโปรดปรานใด ๆ ที่พวกเจ้าได้รับนอกจากมันย่อมมาจากอัลลอฮ์)

และความโปรดปรานต่าง ๆ แห่งอัลลอฮ์ที่มีต่อเรานั้นมากมายยิ่งนัก และการให้ของพระองค์นั้นมหาศาลมากล้นเหลือ

คนนั้น

และ ณ ที่นี้ มีความโปรดปรานหนึ่งที่ยิ่งใหญ่ที่เราสมควรยิ่งที่จะต้องสำนึกถึงมันและใคร่ครวญมันอย่างยิ่ง ซึ่งมันอยู่ในคำดำรัสของพระผู้อภิบาลของเราที่ว่า

﴿ أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ﴿٩﴾ ﴾ { البلد : ٨-٩ }

ความว่า

(เรามีได้ทำดวงตาทั้งสองข้างให้แก่เขาดอกหรือ? และลิ้นและริมฝีปากทั้งสองด้วยดอกหรือ ?)

ใช่ครับ อัลลอฮ์ได้ทรงประทานแก่พวกเราซึ่งนิมัตความโปรดปรานสองประการที่ยิ่งใหญ่นั้นก็คือ นิมัตสองดวงตาที่ให้ได้มองเห็น และนิมัตลิ้นที่ใช้เปล่งวาจาออกมาและสองริมฝีปากก็ช่วยเหลือมัน

และอัลลอฮ์ก็ได้ทรงให้ลืมนั้นมีสองริมฝีปากเป็นสิ่งที่ปกคลุมลึนดั่งที่พระองค์ทรงได้ให้เปลือกตาที่คอยหุ้มสองดวงตา มันข้างเป็นนิมัตที่ใหญ่หลวงนัก และมันข้างเป็นการให้ที่ยิ่งใหญ่เหลือเกิน

เราขอต่ออัลลอฮ์ อัชชะวะญ์ลลา ให้ทรงคลอใจให้เรา
ขอบคุณต่อนิอัมัตนั้น และให้พระองค์ได้ช่วยเหลือเราให้ใช้นิอัมัต
นั้นใส่การเชื่อฟังพระองค์และเชื่อมั่นในสิ่งที่พระองค์ทรงพอพระทัย

และแท้จริง หนึ่งในการขอบคุณต่อนิอัมัตความโปรด
ปรานของอัลลอฮ์ -นิอัมัตลีนและนิอัมัตดวงตา- คือ การไม่ใช้
นิอัมัตนั้นในทางใดนอกจากเพื่อฏออะฮ์เชื่อฟังอัลลอฮ์เท่านั้น และ
การปกป้องมันจากการใช้ในสิ่งที่ อัลลอฮ์ทรงกริ้ว และผู้ใด
ที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้เกียรติเขาด้วยการรักษาสายตาและลีนของ
เขาให้อยู่ในครรลอง แน่نونเขาจะได้รับชัยชนะด้วยกับประโยชน์ที่
ใหญ่หลวง ความดีงามที่ครอบคลุม และผลผลิตที่ดีที่ไม่สามารถ
นับมันได้ที่เราจะได้รับทั้งคุณยาและอะคิเราะฮ์

เหล่านี้คือ บทหะดีษและประโยชน์บางส่วนของ การรักษา
ลีน และรักษาคำพูด และผู้ใดก็ตามที่รักษามันอย่างดี เขาก็จะ
ได้รับประโยชน์อย่างมากมายมหาศาลที่เขาจะได้รับในชีวิตทั้ง
คุณยาและอะคิเราะฮ์

1-หนึ่งในข้อดีของการรักษาลีน คือ สิ่งนั้นเป็นสาเหตุของ
ได้รับการอภัยโทษจากบาปต่าง ๆ และทำให้ทุกการงานดียิ่งขึ้น

อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ قَدْ فَازُوا عَظِيمًا ﴿٧١﴾﴾ {الأحزاب: ٧٠-٧١}.

ความว่า

(โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! จงยำเกรงอัลลอฮ์ และจงกล่าวถ้อยคำที่เที่ยงธรรมเถิด (70) พระองค์จะทรงปรับปรุงการงานของพวกเจ้าให้ดีขึ้นสำหรับพวกเจ้า และจะทรงอภัยโทษความผิดของพวกเจ้าให้แก่พวกเจ้าและผู้ใดเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์ และเราะซูลของพระองค์ แน่แน่นอนเขาได้รับความสำเร็จใหญ่หลวง)

2-หนึ่งในข้อดีของการรักษาลิ้น คือ เป็นสิ่งที่รับประกันแก่บ่าวว่าได้รับการเข้าสวรรค์

ท่านอิหม่ามอัลบุคอรีได้รายงานในเศาะฮีหของท่านว่า

عن سهل بن سعد -رضي الله عنه- أن النبي -عليه الصلاة والسلام- قال: "مَنْ يَضْمَنْ لِي مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ أَضْمَنْ لَهُ الْجَنَّةَ".

ความว่า

รายงานจากท่านสะฮัล บินสะอัด เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านเราะซูล ﷺ ได้กล่าวว่า (ผู้ใดที่ประกันตนเองได้ว่าจะรักษาลิ้นและอวัยวะเพศของเขาจากการละเมิดได้ แน่แน่นอนฉันจะรับประกันสวนสวรรค์ให้แก่เขา)³¹

ผู้รับประกัน คือ ท่านเราะซูล ﷺ

สิ่งที่ถูกประกัน คือ การได้เข้าสวรรค์

สิ่งที่จะทำให้ได้รับสิ่งที่ถูกรับประกัน คือ การรักษาอวัยวะเพศและลิ้นของเขา

3-หนึ่งในข้อดีของการรักษาลิ้น คือ การรอดพ้นจากสิ่งไม่ดีทั้งในคุนยาและอะคิเราะฮ์

ท่านอิหม่ามอัตติรมิซีย ³² ได้รายงานในญามิอของท่านว่า

³¹ (หะดีษเลขที่ 6473)

³² อัตติรมิซีย (หะดีษเลขที่ 2406) และอัลอัลบานียฺได้ให้สถานที่ว่าเศาะฮิหฺในหนังสือเศาะฮิหฺอัตติรมิซีย (หะดีษเลขที่ 2741)

عن عقبة بن عامر -رضي الله عنه- قال: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا النَّجَاةُ؟ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَمْسِكْ عَلَيْكَ لِسَانَكَ، وَلَيْسْغَكَ بَيْنُكَ، وَابْنُكَ عَلَى خَطِيئَتِكَ)

ความว่า

รายงานจากท่านอุกบะฮฺ บิน อามิร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า “ฉันได้กล่าวว่า “โอ้ท่านเราะฮูลุลลอฮฺ อะไรคือทางรอด?”” ท่านได้กล่าวว่า (จงระงับลิ้นของท่านให้ดี-จากการพูดสิ่งไม่ดี- และจงให้บ้านของท่านกว้างขวางปลอดภัยสำหรับท่าน และจงร้องไห้-เสียใจ-ต่อความผิดบาปของตัวเอง)

และอิหม่ามอัตติรมิซีย³³ ยังได้รายงานอีกด้วยว่า

عن عبد الله بن عمرو -رضي الله عنهما- قال: قال رسول الله -صلى الله عليه وسلم-: "مَنْ صَمَتَ نَجَا".

ความว่า

³³ อัตติรมิซีย (หะดีษเลขที่ 2601) และอัลอัลบานียได้ให้สถานที่ว่าเศาะฮิหฺในหนังสือเศาะฮิหฺอัตติรมิบ (หะดีษเลขที่ 2874)

รายงานจากท่านอับดุลลอฮฺ บิน อัมรฺ เราะฎียัลลอฮุอันฮฺ มา ได้กล่าวว่า ท่านเราะซูล ﷺ ได้กล่าวว่า (ผู้ใดที่นิ่งเงียบ-จากการพูดไม่ดี- เขาผู้นั้นได้รอดพ้น-จากสิ่งไม่ดี-แล้ว)

4- หนึ่งในข้อดีของการรักษาลิ้น คือ ทุกอวัยวะจะอยู่บนแนวทางแห่งความดีงามขึ้นอยู่กับการณ์ที่ลิ้นนั้นอยู่บนแนวทางแห่งความดีงาม และเช่นกัน ทุกอวัยวะจะไขว่ไขว่พลัดหลงจากหนทางที่เที่ยงตรงด้วยความไขว่ไขว่ของมัน

อิหม่ามอัดดีรฺมิซียได้บันทึกหนังสือญามิอฺของท่านว่า

عن أبي سعيد الخدري - رضي الله عنه - قال: قال رسول الله - صلى الله عليه وسلم: - "إِذَا أَصْبَحَ ابْنُ آدَمَ فَإِنَّ الْأَعْضَاءَ كُلَّهَا تُكْفِّرُ اللِّسَانَ فَتَقُولُ: اتَّقِ اللَّهَ فَيُنَايِمُ نَحْنُ بِكَ؛ فَإِنْ اسْتَقَمَّتْ اسْتَقَمَّ مَنَا، وَإِنْ اغْوَجَّتْ اغْوَجَّ مَنَا".

ความว่า

รายงานของท่านอบีสะอีด อัล-คุฎริยฺ เราะฎียัลลอฮุอันฮฺ ได้กล่าวว่า ท่านเราะซูล ﷺ ได้กล่าวว่า (เมื่อลูกหลานอาดัมตื่นขึ้นมาตอนเช้า อวัยวะทุกส่วนจะกล่าวด้วยความนอบน้อมต่อลิ้นว่า

จงอย่าเกรงต่ออัลลอฮ์ ด้วยการให้สิทธิต่อพวกเราเถิด เพราะพวกเรานั้นถูกผูกมัดด้วยตัวของเจ้า หากตัวเจ้ายืนหยัดมั่นคงพวกเราก็จะยืนหยัดมั่นคงไปด้วย แต่หากว่าตัวเจ้าพลัดหลง(ออกจากเส้นทางที่เที่ยงตรง) พวกเราก็จะพลัดหลงตามไปด้วยเช่นกัน)³⁴

5- หนึ่งในข้อดีของการรักษาลิ้น คือ การยกระดับสถานะของบ่าวให้สูงขึ้นโดยและได้ผลตอบแทนด้วยความพอพระทัยจากอัลลอฮ์

อิหม่ามอัลบุคอรี³⁵ ได้รายงานในเศาะฮิหฺของท่านว่า

عن أبي هريرة - رضي الله عنه - عن النبي - صلى الله عليه وسلم - قال: "إِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ رِضْوَانِ اللَّهِ لَا يُلْقِيَهَا بَلًّا وَلَا يَرْفَعُ اللَّهُ بِهَا دَرَجَاتٍ"
ความว่า

รายงานจากท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ จากท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า (แท้จริงบาวนั้นจะพูดด้วยกับคำพูดหนึ่งที่

³⁴ อัดดิมิซีย (หะดีษเลขที่ 2407) และอัลอัลบานียฺได้ให้สถานะว่าเศาะฮิหฺในหนังสือเศาะฮิหฺอัดดิมิซีย (หะดีษเลขที่ 2871)

³⁵ (หะดีษเลขที่ 6478)

นำมาซึ่งความพอพระทัยของอัลลอฮ์ โดยที่เขาไม่ได้สนใจคำพูดนั้นเลย อัลลอฮ์ก็ทรงยกกระดืบสถานะของเขาด้วยกับคำพูดนั้น)

และท่านอิหม่ามออตฺตริมีซี³⁶ ได้บันทึกหนังสือญามิอ์ของท่านว่า

عن بلال بن الحارث المزني - رضي الله عنه - قال: قال رسول الله - صلى الله عليه وسلم -: "إِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ رِضْوَانِ اللَّهِ مَا يَظُنُّ أَنْ تَبْلُغَ مَا بَلَغَتْ فَيَكْتُوبُ اللَّهُ - عز وجل - لَهُ بِهَا رِضْوَانَهُ إِلَى يَوْمِ يَلْقَاهُ".

ความว่า

รายงานจากท่านบิลาล บิน อัลฮาริษ อัลมุชะนีย์ เราะะฎียัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า ท่านเราะชะดฺ ﷺ ได้กล่าวว่า (แท้จริงคนหนึ่งในกลุ่มพวกท่าน ได้จะพูดด้วยกับคำพูดหนึ่งที่นำมาซึ่งความพอพระทัยของอัลลอฮ์ซึ่งเขาไม่ได้คาดคิดเลยว่าคำพูดจะบรรลุลุสถานะสูงส่งอย่างที่มันได้บรรลุ จนอัลลอฮ์ได้ทรงมอบความพอพระทัยของพระองค์แก่เขาจนถึงวันที่เขาจะได้พบพระองค์)

³⁶ ออตฺตริมีซี (หะดีษเลขที่ 2319) และอัลอัลบานียฺได้ให้สถานะว่าเศาะฮิหฺในหนังสือเศาะฮิหฺออตฺตริมีบ (หะดีษเลขที่ 2878)

6- ข้อดีของการรักษาลิ้น คือ สิ่งที่ครอบคลุมของการทำงานทั้งหมด และเป็นเสาหลักของความดีงามทั้งหมด

ได้ปรากฏในหะดีษของท่านนบี ﷺ ในคำสั่งเสียของท่าน ต่อท่านมูอาซ บิน ญะบัล เราะฎียัลลอฮุอันฮุ ท่านนบีได้กล่าวว่า

"أَلَا أُخْبِرُكَ بِمَا لَاكَ ذَلِكَ كُلِّهِ؟" قُلْتُ: بَلَى يَا نَبِيَّ اللَّهِ، فَأَخَذَ بِلِسَانِهِ قَالَ: "كُفَّ عَلَيْكَ هَذَا"، فَقُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَإِنَّا لَمُؤَاخِذُونَ بِمَا نَتَكَلَّمُ بِهِ؟ فَقَالَ: "تَكَلَّمْتَ أُمَّكَ يَا مُعَاذُ وَهَلْ يَكُفُّ النَّاسَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ إِلَّا حَصَائِدُ أَلْسِنَتِهِمْ"

ความว่า

“เอาไหมฉันจะบอกแก่ท่านซึ่งสิ่งที่ครอบคลุมของทั้งหมดที่กล่าวมา? “ฉันตอบว่า”: “เอาสี โอ้ ท่านเราะสูลุลลอฮฺ” แล้วท่านก็จับลิ้นของท่าน และกล่าวว่า: “ท่านจงระงับสิ่งนี้” ฉันจึงกล่าวว่า: “โอ้นบีของอัลลอฮฺ พวกเราจะถูกไต่สวนในสิ่งที่เราได้พูดด้วยกระนั้นหรือ?” ท่านตอบว่า : “แม่ของท่านได้เสียท่านแล้วโอ้มูอาซ

เอ้ย แล้วที่มนุษย์ต้องถลάν้าหรือจุมกเข้าไปในไฟนรกมิใช่เพราะ
ผลจากลั่นดอกหรือ?” รายงานโดยอัครมิชย³⁷

และในทำนองนี้ ท่านยูนุส บิน อุบัยดได้กล่าวว่า

"ما رأيت أحداً لسانه منه على بال إلا رأيت ذلك صلاحاً في سائر
عمله"

ความว่า

(ฉันไม่เคยเห็นคนหนึ่งที่มัสติใส่ใจในการใช้ลิ้น-ใช้คำพูด-
ของเขานอก จาก การงานของเขาจะดีไปเสียหมด) ³⁸

และท่านยะหฺยา บิน อบีกะษีรได้กล่าวว่า

"ما صلحَ منطقُ رجلٍ إلاَّ عرفتَ ذلك في سائر عمله، ولا فسدَ منطقُ
رجلٍ قطُّ إلاَّ عرفتَ ذلك في سائر عمله".

ความว่า

³⁷ อัครมิชย (หะดีษเลขที่ 2616) อิบน์มาญะฮฺ (หะดีษเลขที่ 2973) และอัลอัลบานียฺ
ได้ให้สถานะว่าเศาะฮิห์ในหนังสือ เศาะฮิห์สุนันอัครมิชย (หะดีษเลขที่ 2741)

³⁸ ดู ญามิอุลอุลุม วาลหิกม (เล่มที่ 2 หน้าที่ 149)

(การพูดที่ดีของคนหนึ่งจะทำให้ท่านรู้ว่าการทำงานที่เหลือของเขาทั้งหมดนั้นดี และการพูดที่เสียหายของคนหนึ่งจะทำให้ท่านรู้ว่าการทำงานที่เหลือของเขาเสียหายเช่นกัน)³⁹

ท่านอัลมุบาร็อก บิน ฆะฎอละฮฺ ได้รายงานจากท่านยูनुส บินอับบีดท่านได้กล่าวว่า

"لا تَجِدُ شَيْئاً مِنَ الْبِرِّ وَاحِداً يَتَّبِعُهُ الْبِرُّ كُلَّهُ غَيْرَ اللِّسَانِ؛ فَإِنَّكَ تَجِدُ الرَّجُلَ يَصُومُ النَّهَارَ وَيُفْطِرُ عَلَى حَرَامٍ، وَيَقُومُ اللَّيْلَ وَيَشْهَدُ بِالزُّورِ بِالنَّهَارِ" وذكر أشياء نحو هذا "ولكن لا تجده لا يتكلم إلا بحقٍّ فيُخالف ذلك عمله أبداً" หมายความว่า

(“ท่านจะไม่พบการงานที่ดีหนึ่งที่จะพ่วงตามมาด้วยการงานที่ดีทั้งปวงนอกจากการรักษาลิ้น เพราะแท้จริงท่านจะพบว่าคนที่ถือศิยามในตอนกลางวันและเขาก็ได้ละศิยามด้วยกับสิ่งที่หะรอมและเขาได้ศิยามในยามคำคินและเป็นพยานเท็จในยามเที่ยงวัน” ท่าน-ยูनुส-ก็ได้กล่าวอะไรประมาณนี้ -แล้วท่านก็กล่าวต่ออีกว่า- “แต่ท่านจะไม่พบคนหนึ่งคนใดที่เขาจะไม่พูดคำใดนอกจากความ

³⁹ ดู ฟิลญะตุล เอาลียาอฺ ของอบู นูอัยมฺ (เล่มที่ 3 หน้า 20)

จริงเท่านั้น ต่อมาเขาทำในสิ่งที่ค้านกับคำพูดของเขาอย่างแน่วนอน⁴⁰)

กล่าวคือ ผู้ใดที่อัลลอฮ์ให้เตาไฟแก่เขาแล้วเขาได้รักษาลิ้นของเขาจากสิ่งไม่ดี ซึ่งจากการรักษาลิ้นนี้จะเป็นสาเหตุของการรักษาอวัยวะที่เหลือทั้งหมดอยู่ในความดีงาม

7- ข้อดีของการรักษาลิ้น คือ สัญญาณหนึ่งของสัญญาณแห่งอิหม่าน และแขนงหนึ่งจากแขนงต่าง ๆ ของศาสนาที่บ่งชี้ถึงความหนักแน่นของอิหม่านของคนหนึ่งและความสัมพันธ์ที่เข้มแข็งของเขา กับอัลลอฮ์

อิหม่ามอัลบุกอรีย์และมุสลิมได้รายงานในเศาะฮีหฺของทั้งสองท่านว่า

عن أبي هريرة - رضي الله عنه - أن رسول الله - صلى الله عليه وسلم - قال: "مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْمِلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ"

ความว่า

⁴⁰ ดู ญามิอุลอุลุม วัลหิกัม (เล่มที่ 2 หน้าที่ 149)

รายงานจากท่านอบีฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ท่านเราะซูล ﷺ ได้กล่าวว่า (ผู้ใดก็ตามที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺและวันอะคิเราะฮฺ เขาก็จะหลุดแต่สิ่งที่ค้างคา หรือไม่เขาก็จะนิ่งเงิบเสีย)⁴¹

และได้บันทึกโดยท่านอิมามอะหมัดในหนังสือ (อัล-มุสนัด) ว่า

عن أنس بن مالك - رضي الله عنه - قال : قال رسول الله - صلى الله عليه وسلم - : " لَا يَسْتَقِيمُ إِيْمَانُ عَبْدٍ حَتَّى يَسْتَقِيمَ قَلْبُهُ، وَلَا يَسْتَقِيمُ قَلْبُهُ حَتَّى يَسْتَقِيمَ لِسَانُهُ".

ความว่า

รายงานของท่านอนัส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า "อิหม่ามของบ่าวคนหนึ่งจะไม่ยืนหยัดจนกว่าหัวใจของเขาจะยืนหยัด และหัวใจของเขาจะไม่ยืนหยัดจนกว่าลิ้นของเขาจะยืนหยัด (พูดในสิ่งที่ค้างคา)"⁴²

⁴¹ รายงานโดยอัลบุคอรีย (หะดีษเลขที่ 6018) และมุสลิม (หะดีษเลขที่ 47)

⁴² รายงานโดยอะหมัด (หะดีษเลขที่ 13048) และอัลอัลบานียได้ให้สถานะว่าเศาะฮีหฺ ในหนังสือ อัซซิลซิละฮฺ อัศเศาะฮีหฺ (หะดีษเลขที่ 2841)

เหล่านี้ คือสิ่งที่บ่งชี้ถึงผลดีต่าง ๆ และบรรดาหลักฐานของการรักษาลิ้น จะนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับว่าผู้ศรัทธาที่จะต้องรำลึกถึงนิมิตความโปรดปรานของอัลลอฮ์ผ่านลิ้นของเขา และอัลลอฮ์ได้ทรงให้เกียรติด้วยมัน หากไร้ซึ่งการประทานลิ้นแก่เขาแล้วไซ้ร้ แน่อนเขาจะไม่มีทางที่จะเปล่งสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกมาได้ แม้แต่คำเดียวออกมา และเขาจงรำลึกถึงความโปรดปรานอัลลอฮ์อย่างมากมายต่อตัวเขาด้วยกับลิ้นของเขา และให้เขารักษามันให้ดีจากทุกคำพูดอันตกต่ำซึ่งจะนำไปสู่ปลายทางอันแสนเจ็บปวด และจุดจบอันแสนสาหัสในคุนยาและอะคิเราะฮ์ของเขาในทางกลับกัน ผู้ใดที่อัลลอฮ์ได้ยกเกียรติเขาผ่านการรักษาลิ้น คำพูดคำจาของเขา แน่อนเขาจะได้รับชัยชนะด้วยความดีงามอันมากมาย และผลดีอันมหาศาลทั้งคุนยาและอะคิเราะฮ์

اللهم وَقِّفْنَا أَجْمَعِينَ لَصِيَانَةِ أَلْسِنَتِنَا يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، وَلَا تَكُنَّا إِلَى أَنْفُسِنَا طَرَفَةً عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لَنَا شَأْنَنَا كُلَّهُ.

**การชกิริด้วยสี่ถ้อยคำ
หลังละหมาดฟรฎู ๕ เวลา
วิธีการและความประเสริฐ
- โดยผู้แปล -**

การชกด้วยสี่ถ้อยคำหลังละหมาดฟัรฎุ 5 เวลา

วิธีการและความประเสริฐ

การละหมาด 5 เวลา คือ ฟัรฎุจำเป็นเหนือทุกคนที่บรรลุนิติภาวะและปราศจากสิ่งที่หักห้ามจากการละหมาด เช่น สตรีมีประจำเดือนหรือมีเลือดออกหลังจากคลอดบุตร(นิฟาส) การละหมาดยังถือเป็นรูกุนอิสลามที่ยิ่งใหญ่ที่สุดด้านการปฏิบัติ รูกุนอามาลียที่ยิ่งใหญ่ เป็นเสาหลักแห่งศาสนา เมื่อละหมาดดีทุกอย่างก็จะดีตามไปด้วย ด้วยความสำคัญของมันมันยังเป็นสิ่งแรกที่จะถูกถามในวัน อาคิเราะฮ์ดังที่ปรากฏในหะดีษต่าง ๆ และทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการละหมาดล้วนแล้วแต่มีผลตอบแทนอันใหญ่หลวงที่เตรียมไว้กับผู้ที่กระทำมันอย่างสมบูรณ์เสมอ และสี่ถ้อยคำ

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ اللَّهُ أَكْبَرُ

มีความเกี่ยวโยงเป็นอย่างมากกับการละหมาด เช่น การเริ่มต้นด้วยการตักบีเราะตุลอิหฺรอม **اللهُ أَكْبَرُ** และหนึ่งในดุอาอัสติฟตาหฺของอุมัร เราะฎิยัลลอฮฺอُنฺฮฺ ในละหมาदनั้นก็คือ

((سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَى جَدُّكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ))⁴³

และอาเยฮฺแรก ๆ ของซูเราะฮฺอัลฟาติหะฮฺก็ได้เริ่มต้นด้วยการตะหฺมิด

الحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ และการกล่าวถ้อยคำทั้งสี่ยังสามารถทดแทนการอ่านอัลกุรอานที่ว่ายิบในละหมาดสำหรับผู้ที่อ่านอัลกุรอานยังไม่ได้ หรือไม่สามารถท่องจำอัลกุรอาน ดังในหะดีษที่รายงานจากท่าน อิบนิ อับี เอาฟา เราะฎิยัลลอฮฺอُنฺฮฺ ได้กล่าวว่า :

((جاء رجلٌ إلى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: "إِنِّي لَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَخَذَ مِنَ الْقُرْآنِ شَيْئًا فَعَلِمَنِي مَا يُجِزُّنِي مِنْهُ"، قَالَ: قُلْ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَذَا لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فَمَا لِي؟، قَالَ: قُلْ: اللَّهُمَّ

⁴³ ดูสุนัน อัดดารุฏญินีย (เล่มที่ 1 หน้า 628)

ارْحَمْنِي وَارْزُقْنِي وَعَافِنِي وَاهْدِنِي، فَلَمَّا قَامَ قَالَ: هَكَذَا بِيَدِهِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَمَّا هَذَا فَقَدْ مَلَأَ يَدَهُ مِنَ الْخَيْرِ.))

ความว่า

“ชายคนหนึ่งได้มาหาท่านนบี ﷺ และเขาได้กล่าวว่า “ท่านเราะซูลครับ ฉันไม่สามารถท่องจำอัลกุรอานได้เลย ได้โปรดสอนให้ฉันอ่านสิ่งหนึ่งสิ่งใดเพื่อเป็นการทดแทนการอ่านอัลกุรอาน”

ท่านนบี ﷺ จึงกล่าวขึ้นว่า “เจ้าจงกล่าวว่า

سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

แล้วเขาได้กล่าวต่อว่า “โอ้ท่านเราะซูล ถ้อยคำเหล่านี้เป็นสิ่งที่กระทำเพื่ออัลลอฮ์ แล้วฉันจะขอสิ่งใดเพื่อตัวของฉันเองได้บ้าง?

ท่านเราะซูล ﷺ จึงตอบว่า “เจ้าจงกล่าวว่า

اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي، وَارْزُقْنِي، وَعَافِنِي، وَاهْدِنِي

ความว่า

(โอ้อัลลอฮ์ ขอพระองค์ได้โปรดเมตตาข้าพระองค์ ขอพระองค์โปรดประทานวิธีให้แก่ข้าพระองค์ ขอให้พระองค์รักษาข้าพระองค์ให้มีสุขภาพที่แข็งแรง และขอพระองค์ได้โปรดชี้ทางนำให้แก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด)

แล้วเมื่อเขาลุกขึ้นยืนเขาก็ได้กล่าวถ้อยคำในข้างต้น พร้อมกับใช้นิ้วมือของเขานับจำนวนของถ้อยคำเหล่านั้น

ท่านเราะซูล ﷺ จึงกล่าวว่า “ส่วนชายคนนี้มีมือของเขาเต็มไปด้วยความดีงามแล้ว”⁴⁴

และทุกครั้งที่มีการย้ายอิริยาบถหนึ่งไปสู่อีกอิริยาบถหนึ่งก็จะมีการตักบิรُ اللَّهُ أَكْبَرُ ยกเว้นเมื่อลุกขึ้นจากการงัวเอนที่ตองกล่าว سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ ในการงัวเอนและสุญูดก็มีการกล่าวตัสบีหฺ และตะหมีดอยู่ตลอดเวลา

ส่ถ้อยคำนี้มีสุนนะฮ์สนับสนุนให้อ่านเป็นบทซิกิรฺหลังละหมาดฟัรฎุซึ่งมีหลากหลายรูปแบบที่ท่านนับได้ทำไว้ให้เราปฏิบัติไว้เพื่อให้เราได้รับผลบุญมากมายด้วยการปฏิบัติมัน

⁴⁴ คูหนังสือสุนันอบิดาวัด (หะดีษเลขที่ 832) และสุนัน อันนะซาอียฺ (เล่มที่ 2 หน้า 134) และสุนันของอัดดาร์กูญียฺ (เล่มที่ 1 หน้า 313-314)

นอกเหนือจากการที่เราจะได้รับการชื่นชมจากอัลลอฮฺ ณ พระองค์แล้ว ยังจะได้รับการอิสติฆฟารจากบรรดามลาอิกะฮฺด้วยการที่เราได้นั่งรำลึกถึงอัลลอฮฺหลังละหมาดฟัรฎุเสร็จสิ้น ดังในหะดีษที่ถูกต้องจากท่านอบีฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า

((الْمَلَائِكَةُ تُصَلِّي عَلَى أَحَدِكُمْ مَا دَامَ فِي مُصَلَّاهُ الَّذِي صَلَّى فِيهِ،

مَا لَمْ يُحْدِثْ، تَقُولُ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ، اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ.))

ความว่า

“บรรดามลาอิกะฮฺจะทำการสอลาवादต่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านตราบใดที่เขายังอยู่ ณ ที่ละหมาดที่เขานั้นได้ละหมาดไป จนกว่าเขาจะเสียน้ำละหมาด ซึ่งบรรดามลาอิกะฮฺจะกล่าวว่า اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ، اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ

ความว่า “โอ้อัลลอฮฺ ได้โปรดทรงยกโทษให้เขาเถิด โปรดพระองค์ทรงเมตตาแก่เขาด้วย)

(รายงานโดยอัลบุคอรีย์ (หะดีษเลขที่ 445))⁴⁵

⁴⁵ ดูหนังสือเศาะฮิฮ์อัลบุคอรีย์ (หะดีษเลขที่ 445)

เหตุนี้ผมจึงพยายามรวบรวมหะดีษที่ถูกต้องที่เกี่ยวกับการ
ซิกิรด้วยสัจ้อยคำหลังละหมาดฟัรฎ 5 เวลา วิธีการและความ
ประเสริฐ ซึ่งการซิกิรนั้นมีทั้งหมด 5 รูปแบบด้วยกัน

1-รูปแบบแรก คือ

การกล่าว اللَّهُ أَكْبَرُ 10 ครั้ง และ الْحَمْدُ لِلَّهِ 10 ครั้ง
10 ครั้ง

-หลักฐานและความประเสริฐ

عن أبي هريرة رضي الله عنه، قال: ((قالوا: يا رسول الله، ذهب أهل الدثور بالدرجات والنعم المقيم، قال: كيف ذاك؟ قالوا: صلوا كما صلينا، وجاهدوا كما جاهدنا، وأنفقوا من فُصول أموالهم، وليسَتْ لنا أموال، قال: أفلا أُخبركم بأمرٍ تُدركونَ مَنْ كان قبلكم، وتسبقونَ مَنْ جاء بعدكم، ولا يأتي أحدٌ بمثلِ ما جئتم به إلا من جاء بمثله؟! تُسبِّحُونَ في دُبُرِ كُلِّ صلاةٍ عَشْرًا، وتحمدونَ عَشْرًا، وتُكَبِّرُونَ عَشْرًا))

ความว่า

รายงานจากท่านอบีฮุร็อยเราะฮฺ เราะวะฎียัลลอฮฺอันฮฺ ได้กล่าวว่า “พวกเขา(คนจน)ได้กล่าวว่า ((โอ้ท่านเราะซูล บรรดาผู้

จำรวยชิงสถานะที่สูงส่ง(ในสวรรค์)และความโปรดปรานที่จีรัง ท่านนบีจึงกล่าวว่า : “มันเป็นเช่นนั้นได้อย่างไรกัน?” พวกเขา กล่าวว่า : “พวกเขา(เศรฐฐี)ละหมาดเหมือนพวกเราละหมาด พวกเขาศูฮาตเหมือนกับที่เราศูฮาต แต่พวกเขาได้บริจาค ทรัพย์สินอันล้นเหลือของพวกเขาและพวกเรานั้นไม่มีทรัพย์สินให้ บริจาค” ท่านนบีจึงกล่าวว่า : “เอามั้ยฉันจะบอกให้พวกท่านรู้ซึ่ง การงานหนึ่งเพื่อท่านจะทันผู้ที่มาก่อนพวกท่าน(เรื่องความดีงาม) และนำหน้าผู้ที่จะมาหลังจากพวกท่าน และจะไม่มีผู้ใดจะมาใน(วัน กิยามะฮฺพร้อมกับความดีมากมาย)เหมือนพวกท่านนำมา ยกเว้นผู้ที่ ได้กระทำเหมือนที่ท่านกระทำ? การงานที่ว่า คือ การที่พวก ท่านตัสบีหฺ 10 ครั้งหลังทุกการละหมาด และพวกท่านตะหฺมิด 10 ครั้ง และพวกท่านดักบิรฺ 10 ครั้ง”))

(รายงานโดย อัลบุคอรีและมุสลิม)⁴⁶

และการชุกรุลลอฮฺในรูปแบบนี้เป็นสาเหตุที่จะทำให้ผู้ที่ ปฏิบัติมันอย่างสม่ำเสมอได้รับสวรรค์จากอัลลอฮฺ ดังในหะดีษของ ท่านเราะซูลุลลอฮฺ ﷺ

⁴⁶ ดูเคาะฮ์อิอัลบุคอรี (หะดีษเลขที่ 6329) และมุสลิม (หะดีษเลขที่ 595)

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ :
 ((خَصْلَتَانِ - أَوْ خَلَّتَانِ - لَا يُحَافِظُ عَلَيْهِمَا عَبْدٌ مُسْلِمٌ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ،
 هُمَا يَسِيرٌ، وَمَنْ يَعْمَلْ بِهَمَا قَلِيلٌ ؛ يُسَبِّحْ فِي ذُبْرِ كُلِّ صَلَاةٍ عَشْرًا، وَيُحَمِّدُ
 عَشْرًا، وَيُكَبِّرُ عَشْرًا، فَذَلِكَ خَمْسُونَ وَمِائَةٌ بِاللِّسَانِ، وَأَلْفٌ وَخَمْسُمِائَةٌ فِي
 الْمِيزَانِ. وَيُكَبِّرُ أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ إِذَا أَخَذَ مَضْجَعَهُ، وَيُحَمِّدُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ،
 وَيُسَبِّحُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، فَذَلِكَ مِائَةٌ بِاللِّسَانِ وَأَلْفٌ فِي الْمِيزَانِ ". فَلَقَدْ رَأَيْتُ
 رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَعْقِدُهَا بِيَدِهِ، قَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَيْفَ
 هُمَا يَسِيرٌ وَمَنْ يَعْمَلْ بِهَمَا قَلِيلٌ ؟ قَالَ : " يَأْتِي أَحَدُكُمْ - يَعْنِي الشَّيْطَانُ
 - فِي مَنَامِهِ فَيَنْوُمُهُ قَبْلَ أَنْ يَقُولَهُ، وَيَأْتِيهِ فِي صَلَاتِهِ فَيَذْكُرُهُ حَاجَةً قَبْلَ أَنْ
 يَقُولَهَا ")).

ความว่า

รายงานจากท่านอับดุลลอฮ์บินอัมรฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า
 เล่าว่า ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า:

“มีสองสิ่ง ซึ่งไม่มีมุสลิมคนใดที่มันปฏิบัติในสองสิ่งนี้แล้ว
 เว้นแต่เขาจะจะได้เข้าสวนสวรรค์ ทั้งๆ ที่สองสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ย่าย แต่ก็
 คนที่ปฏิบัติบ่อยมาก (แล้วท่านก็ได้กล่าวอธิบายว่า) ในทุกๆ หลัง
 ละหมาดใช้เวลาให้ท่านกล่าว ตัสบีหฺ 10 ครั้ง แล้วกล่าวตะหมีด
 10 ครั้ง แล้วตักบิรอีก 10 ครั้ง ซึ่งจะรวมเป็น 150 คำที่ออกมา

จากลิ้น และ 1,500 ความดีเมื่อขึ้นตราซึ่งในวันกียามะฮ์) และให้กล่าวตักบิร 34 ครั้งเมื่อต้องการนอน แล้วให้ตะหุมีด 33 ครั้ง แล้วตัสบีหฺ 33 ครั้ง ซึ่งจะรวมเป็น 100 คำที่ออกมาจากลิ้น และ 1,000 ความดีเมื่อขึ้นตราซึ่งในวันกียามะฮ์” ท่านอับดุลลอฮฺ เล่าอีกว่า “ฉันเห็นท่านเราะสูลุลลอฮฺ ได้นับด้วยมือขวาของท่าน” บรรดาเศาะหาบะฮฺได้กล่าวว่า “โอ้ท่านเราะสูลุลลอฮฺ มันจะเป็นไปได้เช่นไรที่สองสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ยาก แต่ก็มีคนที่ปฏิบัติได้น้อยมาก” ท่านนบีได้กล่าวว่า “ชัยฏอนจะมายังคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่าน ในขณะที่จะนอนแล้วมันก็ทำให้เขาหลับไปก่อนที่จะกล่าวมัน และชัยฏอนจะมายังเขาในละหมาดแล้วมันทำให้เขานึกถึงภารกิจหรือความต้องการของเขาก่อนที่จะเขาจะกล่าวมัน”

(รายงานโดยอับดุลาวูด อัน-นะสาอียฺ อัต-ติรมิซียฺ ท่านกล่าวว่า เป็นหะดีษ “หะสันเศาะฮีหฺ” และชัยคุอัล-อัลบานียฺกล่าวว่า เป็นหะดีษเศาะฮีหฺ)⁴⁷

⁴⁷ ดูหนังสือสุนันอับดุลาวูด (หะดีษเลขที่ 5056) อัน-นะสาอียฺ (หะดีษเลขที่ 1348) อัต-ติรมิซียฺ (หะดีษเลขที่ 3410) ท่านกล่าวว่า เป็นหะดีษหะสันเศาะฮีหฺ และชัยคุอัล-อัลบานียฺกล่าวว่า เป็นหะดีษเศาะฮีหฺ ใน “เศาะฮีหฺ อัล-ญะมิอฺ” (หะดีษเลขที่ 3130)

๒- รูปแบบที่สอง คือ

การกล่าว ๒๐ ครั้ง الْحَمْدُ لِلَّهِ ๒๐ ครั้ง سُبْحَانَ اللَّهِ

๒๐ ครั้ง اللَّهُ أَكْبَرُ และ ๒๐ ครั้ง لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

-หลักฐานและความประเสริฐ

عن زيد بن ثابت رضي الله عنه، قال: ((أَمَرْنَا أَنْ نُسَبِّحَ دُبُرَ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَنَحْمَدَهُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَنُكَبِّرَهُ أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ، قَالَ: فَرَأَى رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ فِي الْمَنَامِ، فَقَالَ: أَمَرَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ تُسَبِّحُوا فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَتَحْمَدُوا اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَتُكَبِّرُوا أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَاجْعَلُوا خَمْسًا وَعَشْرِينَ، وَاجْعَلُوا التَّهْلِيلَ مَعَهُنَّ، فَعَدَا عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَحَدَّثَهُ، فَقَالَ: افْعَلُوا)).

ความว่า

“จากท่านชัยคฺ บิน ซาบิต เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ ได้กล่าวว่า “เราได้ถูกสั่งให้ ตัสบีหฺ(กล่าว สُبْحَانَลลอฮฺ)ทุก ๆ หลังละหมาด ฟัรฎฺ 33 ครั้ง ทำการตะหฺมิด (กล่าวอัลหัมดุลิลลาฮฺ) 33 ครั้ง และตักบิรฺ(กล่าวอัลลอฮุอักบาร) 34 ครั้ง ท่านซาบิตเล่าต่ออีกว่า “แล้วผู้ชายจากชาวอันศ็อรคนหนึ่งได้ผ่นขึ้นมาว่ามีคนมากล่าว(ใน ผ่น)ว่า “ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ได้สั่งพวกท่านให้ให้ตัสบีหฺ(กล่าว สُبْحَانَลลอฮฺ)ทุก ๆ หลังละหมาดฟัรฎฺ 33 ครั้ง ทำการตะหฺมิด (กล่าวอัลหัมดุลิลลาฮฺ) 33 ครั้ง และตักบิรฺ(กล่าวอัลลอฮุอักบาร) 34 ครั้ง ใช่ไหม? เขา(ชายอันศ็อร)ตอบว่า “ใช่ครับ” แล้วเขา (ชายในผ่น) จึงกล่าวว่า “จงทำมันให้เป็นอย่างละ 25 ครั้ง และ เพิ่ม การตะฮฺลีล(การกล่าวลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺ)เข้าไปด้วย” เมื่อรุ่งเช้าเขา (ชายอันศ็อร)ได้เข้าไปหาท่านนบีแล้วบอกท่านถึงสิ่ง ที่เกิดขึ้น และท่านก็ตอบว่า “จงทำเช่นนั้น(ดังที่ผ่น)เกิด”

(รายงานโดย อิหม่ามดิรมิซีย อันนะสาอียฺในหนังสือสุนัน ของท่านทั้งสอง และอิหม่ามอะหมัดในมุสนัดของท่าน) ชัยคุมุญบิล อัลวาดียฺและชัยคฺ อัลอัลบานียฺได้ให้สถานะหะดีษบทนี้ว่า “เศาะฮีหฺ”⁴⁸

⁴⁸ ดูหนังสือมุสนัดของอิหม่ามอะหมัด(หะดีษเลขที่ 21702) สุนันอัต-ติรมิซีย (หะดีษ เลขที่3413) อัน-นะสาอียฺ (หะดีษเลขที่ 1350) และชัยคุอัล-อัลบานียฺกล่าวว่า เป็นหะดีษ

นี่เป็นหนึ่งในขุนนะฮ์ดักกรียะฮ์ คือ ขุนนะฮ์จากการยอมรับของท่านบีต่อการกระทำของศอหาบะฮ์ใดศอหาบะฮ์หนึ่ง ซึ่งเราจะนำหะดีษบทนี้มานำเป็นหลักฐานว่าสามารถปฏิบัติกิจการงานใดกิจการงานหนึ่งที่พบเจอในฝันไม่ได้ เพราะไม่มีใครรับรองมันเหมือนที่นบี ﷺ รับรองศอหาบะฮ์ดังในหะดีษบทนี้ มิเช่นนั้นแล้วจะเกิดความหายนะอย่างมากมาย

อัลลอฮ์มุสตะอาน

เศาะฮี้หฺ ใน “เศาะฮี้หฺ สุนันอัตติรมิซียฺ (หะดีษเลขที่ 3413) และชัยคุมุบบิลก़์ให้สถานะเช่นนั้นด้วยกันในหนังสือ เศาะฮี้หฺมุสนัด (หะดีษเลขที่ 360)

3- รูปแบบที่สาม คือ

การกล่าว 33 ครั้ง الْحَمْدُ لِلَّهِ 33 ครั้ง 33 سُبحَانَ اللَّهِ 33 ครั้ง 33 أَكْبَرُ 33 ครั้ง

-หลักฐานและความประเสริฐ

عن أبي هريرة رضي الله عنه، قال: جاء الفقراء إلى النبي صلى الله عليه وسلم، فقالوا: ذهب أهل الدثور من الأموال بالدرجات الغلاء، والنعيم المقيم؛ يُصلُّون كما نصلي، ويصومون كما نصوم، ولهم فضل من أموال يحجون بها، ويعتمرُونَ، ويجاهدون، ويتصدقون، قال: ((ألا أخذتكم إن أخذتم أدركتكم من سبقكم ولم يدرككم أحدٌ بعدكم، وكنتم خير من أنتم بين ظهرائه، إلا من عمل مثله: تُسبِّحُونَ وتُحْمَدُونَ وتُكَبِّرُونَ خَلْفَ كُلِّ صلاةٍ ثلاثاً وثلاثين))، فاحتلفنا بينها، فقال بعضنا: نسبِّح ثلاثاً وثلاثين، ونُحْمَدُ ثلاثاً وثلاثين، ونُكَبِّرُ أربعاً وثلاثين، فرجعتُ إليه، فقال: تقول: ((سُبْحَانَ اللَّهِ، والْحَمْدُ لِلَّهِ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، حتى يكونَ مِنْهُنَّ كُلِّهِنَّ ثلاثاً وثلاثين))

ความว่า

รายงานจากท่านอบีฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า “บรรดาคนยากจนได้มาหาท่านนบี ﷺ แล้วกล่าวว่า ((บรรดาผู้ร่ำรวยมั่งคั่งด้วยทรัพย์สินได้ชิงสถานะที่สูงส่ง(ในสวรรค์)และความโปรดปรานที่จีรังไปแล้ว เพราะพวกเขาละหมาดเหมือนที่เราละหมาด พวกเขาถือศีลอดเหมือนที่เรานั้นถือศีลอด แต่สำหรับพวกเขานั้นมีทรัพย์สินอันเหลือเฟือ เพื่อนำมันไปทำฮัจญ์ ทำอุมเราะฮฺ ทำญิฮาด และใช้บริจาคนะเศาะดะเกาะฮฺ (ซึ่งพวกเราไม่มี) ท่านนบีจึงกล่าวว่า : “เอามั้ยฉันจะบอกให้พวกท่านรู้ซึ่งการงานหนึ่งเมื่อพวกท่านทำมันไปแล้วจะทำให้พวกท่านจะบรรลุสถานะผู้ที่นำหน้าก่อนพวกท่าน(เรื่องความดีงามและสถานะ) และผู้ที่ตามหลังพวกท่านจะไม่สามารถบรรลุสถานะของพวกท่าน และท่านก็จะเป็นผู้ที่ประเสริฐที่สุดระหว่างพวกท่านทั้งหลายยกเว้นผู้ที่ได้กระทำเหมือนที่พวกท่านได้กระทำ (การงานที่ว่า) คือ การที่พวกท่านตัสบีหฺ ตะหฺมิด และตักบิรฺ หลังทุกการละหมาด 33 ครั้ง” แล้วพวกเรา ก็ขัดแย้งกัน(ในเรื่องจำนวน) บางส่วนของพวกเราได้กล่าวว่า “เราต้องตัสบีหฺ 33 ครั้ง ตะหฺมิด 33 ครั้ง และตักบิรฺ 34 ครั้ง” แล้วฉันก็ได้กลับไปถามท่านนบีใหม่ แล้วท่านก็กล่าวว่า

“ท่านจงกล่าว اللَّهُ أَكْبَرُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ จนกระทั่ง
มันครบอย่างละ 33 ครั้ง”))
(รายงานโดยอิหม่ามอัลบูคอรีในเศาะฮีหฺของท่าน)⁴⁹

⁴⁹ ดูหนังสือเศาะฮีหฺอัลบูคอรี (หะดีษเลขที่ 843)

4- รูปแบบที่สี่ คือ

การกล่าว اللَّهُ أَكْبَرُ 33 ครั้ง الْحَمْدُ لِلَّهِ 33 ครั้ง และ سُبْحَانَ اللَّهِ 34 ครั้ง

-หลักฐานและความประเสริฐ

ผู้ที่กล่าวมันทุกครั้งหลังละหมาดฟัรฎูหาเวลาจะไม่มีวันขาดทุน ดังใน หะดีษที่รายงานโดยท่านท่านกะอับ บิน อุจเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

عن كعب بن عُجرة رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ((مُعْقِبَاتٌ لَا يَخِيبُ قَائِلُهُنَّ (أَوْ فاعِلُهُنَّ) دُبُرَ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ؛ ثَلَاثٌ وَثَلَاثُونَ تَسْبِيحَةً، وَثَلَاثٌ وَثَلَاثُونَ تَحْمِيدَةً، وَأَرْبَعٌ وَثَلَاثُونَ تَكْبِيرَةً))

ความว่า

“รายงานจากท่านกะอับ บิน อุจเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้เล่าว่า ท่านเราะซูล ﷺ ได้กล่าวว่า “(ถ้อยคำเต็มเต็ม)ที่จะไม่มีวันขาดทุนสำหรับผู้ทีกล่าวมัน (หรือปฏิบัติมัน) ทุกครั้งหลังการ

ละหมาดฟัรฎฺ คือ การตัสบีหฺ 33 ครั้ง การตะหมีด 33 ครั้ง และ
การตักบิรฺ 33 ครั้ง”

(รายงานโดยอิหม่ามมุสลิมในเศาะฮิหฺของท่าน)⁵⁰

⁵⁰ดูหนังสือเศาะฮิหฺของอิหม่ามมุสลิม (หะดีษเลขที่ 596)

5- รูปแบบที่ห้า คือ

การกล่าว اللَّهُ 33 ครั้ง الْحَمْدُ لِلَّهِ 33 ครั้ง และ اللَّهُ أَكْبَرُ 33 ครั้ง

และปิดท้ายให้ครบ 100 ด้วยการกล่าว

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

-หลักฐานและความประเสริฐ

عن أبي هريرة، عن رسول الله صَلَّى الله عليه وسلم قال : ((من سَبَّحَ الله في دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَحَمِدَ الله ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَكَبَّرَ الله ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، فَتِلْكَ تِسْعَةٌ وَتِسْعُونَ، وَقَالَ تَمَامَ الْمِائَةِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، غُفِرَتْ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ))

ความว่า

รายงานจากท่านอบีฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่าท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า “ผู้ใดที่ได้ทำการตัสบีหฺต่ออัลลอฮฺหลังจากทุกการละหมาด(ฟัรฎุ) 33 ครั้ง และได้ทำการตะหะมิดสรรเสริญอัลลอฮฺ 33 ครั้ง และได้ทำการตักบีรให้ความยิ่งใหญ่แก่อัลลอฮฺ 33 ครั้ง ซึ่งนั่นเป็น(การซิกิร) 99 ครั้ง และเขาก็ได้กล่าว(ซิกิร)ให้ครบ 100 ครั้งถ้วนด้วยการกล่าวว่า

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ความว่า

(ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺแต่เพียงพระองค์เดียว ไม่มีภาคีใดสำหรับพระองค์อำนาจการปกครองและการสรรเสริญเป็นเอกสิทธิ์ของพระองค์ และพระองค์ทรงมีความสามารถเหนือทุกสรรพสิ่ง)

ความผิดบาปต่าง ๆ ของเขาจะถูกลบไปจากเขาแม้ว่ามันมากมาย เขาฟองน้ำในทะเลก็ตาม”

(รายงานโดยอิหม่ามมุสลิมในเศาะฮิหฺของท่าน)⁵¹

⁵¹ ดูหนังสือเศาะฮิหฺอิหม่ามมุสลิม (หะดีษเลขที่ 597)

เหล่านี้คือรูปแบบต่าง ๆ ที่ถูกต้องในการซิกรุลลอฮ์ด้วยสัจ
ถ้อยคำนั้นหลังจากการละหมาด ซึ่งมุสลิมไม่ควรพลาดโดยการ
ปฏิบัติมันรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งตามสถานการณ์โดยจะไม่ตกเป็น
เหยื่อของชัยฏอนมารร้ายด้วยการที่ทำให้เรานึกถึงสิ่งเป็นคุณยา
จนกระทั่งรูปแบบที่ง่ายที่สุดนั้นก็ 10 ครั้งก็ยังทำไม่ได้ดังที่บิได้
บอกไว้ในรูปแบบแรก ซึ่งการซิกิริรูปแบบต่าง ๆ ที่ปรากฏนั้นถูก
เตรียมไว้ด้วยกับผลบุญอันมากมายที่ไม่สามารถจินตนาการได้
โดยเราสามารถจะเลือกแบบใดก็ได้ ท่านอิหม่ามอะหมัดได้ระบุว่า
(สามารถเลือกได้ระหว่างรูปแบบต่าง ๆ นี้ และได้ถูกรายงานจาก
ท่านว่าท่านชอบการซิกรุลลอฮ์ด้วยกับรูปแบบ 33 ครั้ง)⁵²

ได้ปรากฏจากสลัฟว่าพวกเขาจะไม่ลุกไปไหนหลังการ
ละหมาดจนกว่าพวกเขาทำการตัสบีหฺซิกิริหลังละหมาดเสร็จสิ้น
เสียก่อน เสมือนที่ได้ปรากฏด้วยสายรายงานที่ถูกต้องจากท่าน
อูรวะษ บิน ซุบัยร และท่านอะฏอ บิน อบีรอบาหฺ ในหนังสือ
อัลมุค็อนนัฟของท่านอัศดุรริอฺซหากและอิบนุอบีชัยบะฮฺ⁵³

⁵² ดูหนังสือพิศุขุบารียฺของอิบนุเราะญับ (เล่มที่ 7 หน้า 414)

⁵³ ดูหนังสืออัลมุค็อนนัฟของท่านอัศดุรริอฺซหาก (หะดีษเลขที่ 3204) และอิบนุ อบี
ชัยบะฮฺ (หะดีษเลขที่ 3146)

และสิ่งที่ดีที่สุดที่ใช้ในการนับ คือ การนับด้วยนิ้วมือ เพราะเป็นสิ่งที่ปรากฏในขนนะฮ์การกระทำของท่านนบี ﷺ ส่วนผู้ใดที่สับสนในการนับด้วยนิ้วแล้วต้องการนับด้วยสิ่งที่นอกเหนือจากนั้นก็สามารทำได้⁵⁴

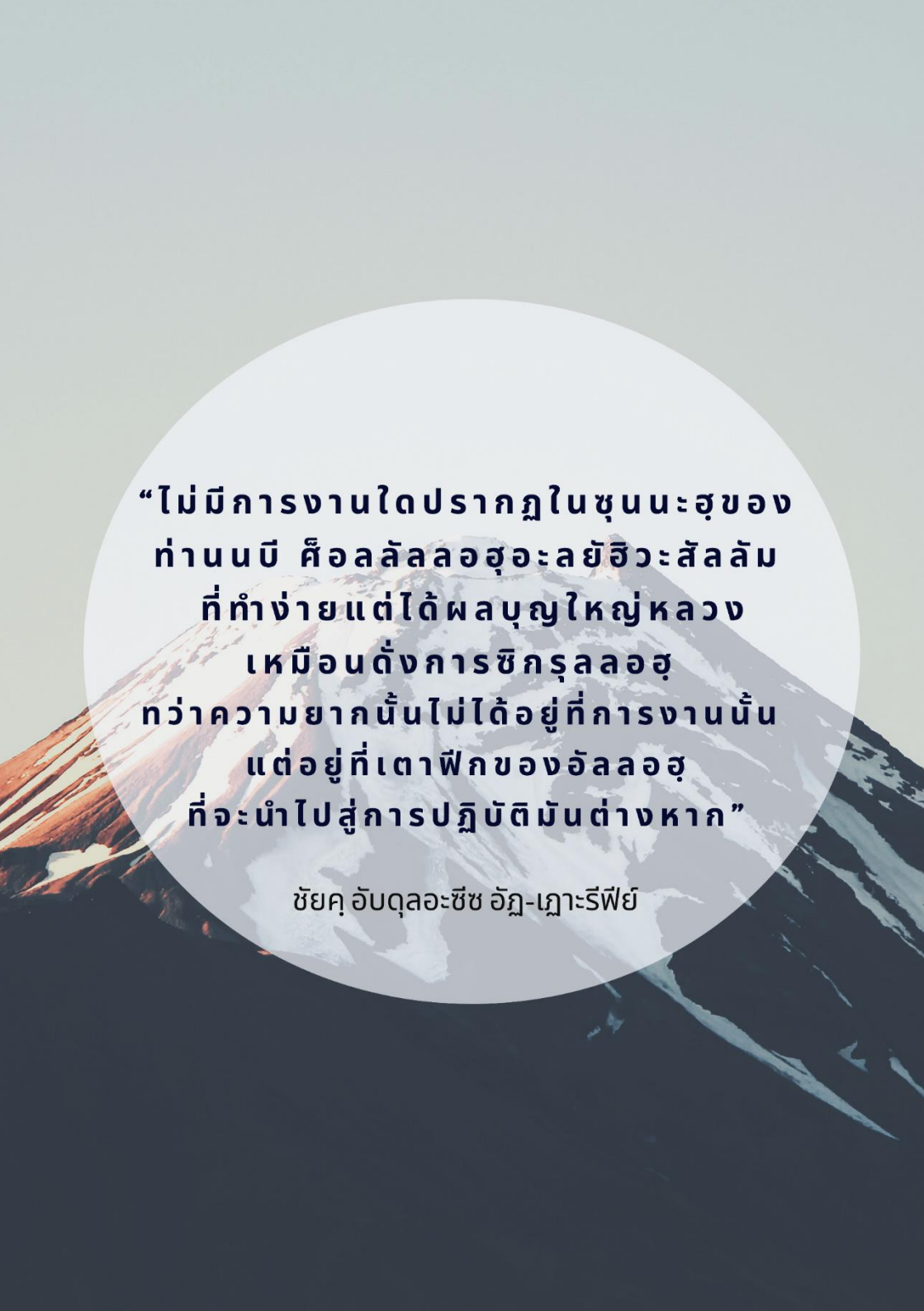
-วัลลอฮูอะลัม-

وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم وَبَارَكَ عَلَى نَبِيِّهِ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

⁵⁴ ดูหนังสือศิฟะตุศอลาติณนบียของชัยคุอ์ฎ-ญะรีฟีย (หน้าที่ 175)

การชยศศรตัวยสี่ถ้อยคำหล่งละหขนาดพ้รฎ ๕ เวลา

รูปแบบแรก	รูปแบบที่สอง	รูปแบบที่สาม	รูปแบบที่สี่	รูปแบบที่ห้า
การกล่าว الله ๑๐ ครั้ง الحمد لله ๑๐ ครั้ง และ الله أكبر ๑๐ ครั้ง	การกล่าว الله ๒๕ ครั้ง الحمد لله ๒๕ ครั้ง لا اله الا الله ๒๕ ครั้ง และ الله أكبر ๒๕ ครั้ง	การกล่าว الله ๓๓ ครั้ง الحمد لله ๓๓ ครั้ง และ الله أكبر ๓๓ ครั้ง	การกล่าว الله ๓๓ ครั้ง الحمد لله ๓๓ ครั้ง และ الله أكبر ๓๔ ครั้ง	การกล่าว الله ๓๓ ครั้ง الحمد لله ๓๓ครั้ง الله أكبر ๓๓ ครั้ง และปดก้ายให้กรบ ๑๐๐ ถ้อยกับการกล่าว لا اله الا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد، وهو على كل شئ قدير

**“ไม่มีการงานใดปรากฏในขุนนะฮะของ
ท่านนบี คือลัลลอฮฺอะลยฺฮะสลัม
ที่ทำงานแต่ได้ผลบุญใหญ่หลวง
เหมือนตั้งการชักรุลลอฮฺ
กว่าความยากนั้นไม่ได้อยู่ที่การงานนั้น
แต่อยู่ที่เตาไฟของอัลลอฮฺ
ที่จะนำไปสู่การปฏิบัติมันต่างหาก”**

ชัยคุ อับดุลอะซีซ อัฏ-ฏะหะรีฟียฺ